

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௬] பிரமதி ஓடு சித்திரை மீ [பகுதி-௬.
Vol. 36. April—May 1939. No. 6.

வான்மீகரும் தமிழும்.

[ககஉ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

V. அவிதமயாரம்—உள்ளபடியான தமிழ்.

இதற்குமுன் IV-வது பகுதியில் அனுமான் சீதையிடம் என்னபாஷையிற் பேசலாம் என்று ஆலோசித்துத் தெரிந்து கொண்டதாகச் சொல்லப்பட்ட மானுஷபாஷை செந்தமிழ்மொழியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது.

அந்த மானுஷபாஷையை வான்மீகபகவான்வாயாலும் செந்தமிழ்மொழியென்றே வெளியிடுகிறார் என்பது இதில் நிரூபிக்கலாகும்.

சந்தாகாண்டத்தின் 30-ஆம் சர்க்கத்தின்முடிவிலுள்ள சுலோகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அது வருமாறு:—

11உதி¹ஸ²வஹு³வி⁴ய⁵0⁶ஹா⁷நு⁸லாவொ
5ஜம⁹கீவ¹⁰தெ¹¹ வு¹²ரி¹³ஜா¹⁴ரீ¹⁵வெ¹⁶க்ஷ¹⁷ரீ¹⁸ண¹⁹;
7²⁰யு²¹ர²²0²³க²⁴வி²⁵த²⁶ய²⁷0²⁸ஜ²⁹மா³⁰டி³¹வா³²க்ய³³0
4³⁴ரீ³⁵வி³⁶டி³⁷வா³⁸னா³⁹ர⁴⁰0⁴¹சூ⁴²லி⁴³தொ⁴⁴3⁴⁵ஹ⁴⁶ந⁴⁷0⁴⁸ரீ⁴⁹நா⁵⁰ ||

இதன்பொருள்:—

1¹ ஸ² 2³ ஹா⁴நு⁵லாவ⁶ 3⁷ ஹ⁸ந⁹0¹⁰ரீ¹¹நா¹²—அந்த மஹானுபாவ
ஹனுமான்;

4¹³ ரீ¹⁴வி¹⁵டி¹⁶வா¹⁷னா¹⁸ர¹⁹0²⁰சூ²¹லி²²த²³0²⁴—மரக்கிளையிலிருந்துகொண்டு

- 5 ஜமதிவதெஃ ப்ரூஜீஜாஜிவெக்ஷஜாணஃ—லோகநாயகன் தேவியைப்பார்த்து
- 6 சுவிதயம்—உள்ளபடியேயிருக்கிற (அதாவது செய்யுள் நடையாகத் திரிவுபடாதிருக்கிற என்றபடி.)
- 7 ஷ்யாரம்⁸ வாச்யம்—தமிழ் என்று வழங்கப்படுகிற பாஷையை
- 9 வஹுவியம்—சுத்தமாகவும், தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும், விரும்பிக் கேட்கத்தக்கதாகவும், சொல்வன்மையுடையதாகவும் பலவிதமான நயங்களிருக்கும்படி.
- 10 ஜமாடி—பேசினான். (11 ஷதி—ஸம்பூர்ணமாயிற்று). என்பது.

இங்கு⁸ வாச்யம் என்ற சொல் ஒருமைப்பெயராயிருப்பதால் அது பாஷை என்னும் பொருளை யுணர்த்துகிறது. அல்லாக்கால் எழுவாயும் பயனிலையுமுள்ள ஒருதொடர்மொழியைமட்டும் அனுமான் சீதையிடம் சொன்னான் என்னவேண்டும். அனுமான் சீதையிடம் ஒரு தொடர்மொழிமட்டும் சொல்லிநில்லாமல் பல தொடர்மொழிகளைச் சொல்லுதலானும், வெகுவிதமாகப் பேசுகிறான் என்றதனாலும் வாக்யம் என்பது இங்கு பாஷை என்னும் பொருளில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இனி, அந்தப் பாஷை யென்னும் பொருளுடைய வாக்கியம் என்னும் பொதுப்பெயருக்கு, மதூரம் என்னும் சிறப்புப்பெயர் அடைமொழியாக (விசேஷணமாக) வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அது மதூரம் என்னும் சிறப்புப்பெயருடைய பாஷை என்பது பொருளாயிற்று.

மதூரம் என்னும் பெயர் தமிழ் என்னும் பெயரின் பரியாயமாயிருக்கிறது. தென்மொழியாகிய மானுஷபாஷைக்குத் தமிழ் என்னும்பெயர் காரணவிடுகுறிப்பெயராய் (அந்வர்த்தநாமமாய்) இனிமையுடையது என்னும் பொருளில் உலகப்பிரசித்தமாய் வழங்கப்படுகிறது.

முகாராக்ஷரம் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் இல்லாமையால் வால்மீகிபகவான் 'தமிழ்வாக்கியம் என்று நன்றாக வெளிப்படச் சொல்லமுடியாமல் பிரதிபதமொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழின் பரியாயப்பெயர்கொண்டு மதூரம் வாக்கியம் என்றார் என்று தோன்று

கிறது. அது அவர்க்குக் கருத்தானால் மதாரம் என்னும் சொல்லால் தமிழ்ப்பாஷையை உணர்த்துவதைக்காட்டிலும் திரவிடம் (சூவிடம்) என்னும் சொல்லால் விளங்கச்சொல்லியிருக்கலாமே என்னில், மதாரம் என்னும் சொல் அந்வர்த்தநாமமான தமிழ் என்பதன் பிரதிபதமொழிபெயர்ப்புப்பெயராய் இனிமையுடையது என்னும் பொருளையும் விடாமல் விசேஷிக்கிற அர்த்தவிசேஷமிருப்பதால் தமிழ்ப்பாஷையை மதாரம் என்ற பெயரால் வழங்கினார் என்று தோன்றுகிறது. அன்றியும், அந்தக்காலத்தில் தமிழுக்குத் திரவிடம் என்ற பெயர் உண்டாயிருந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

இம்மட்டில் மதாரம் வாக்கியம் ஜகாத, (ஸ்யூராவாக்யம் ஜமாடி) என்பதற்குத் தமிழ்ப்பாஷையை வழங்கினான் என்று பொருள் பெறப்பட்டது.

இனி, இம் மதாரம் என்பதற்கு விசேஷணமாக அவிததம், (சுவிதயம்) என்று ஒருசொல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பொருள் விததம் (விதயம்) அல்லாதது என்பதாம். விததம் (விதயம்) என்பதற்கு அப்படியாந்தன்மையற்றது (தயாஜாவராஹிதம்) என்பது பொருளாம். அப்படியாந்தன்மையற்றதாவது, உள்ளபடியாயில்லாதது (வேறுபடியாயிருப்பது) என்றபடி. இதனின்வேறாயிருப்பது (உள்ளபடியேயிருப்பது) அவிததம் எனப்பட்டது. இது மதாரம் என்ற தமிழ்மொழிக்கு விசேஷணமாயிருக்கிறது. இதனால் அவிததம் மதாரம் வாக்கியம் ஜகாத (சுவிதயம்ஸ்யூரம் வாச்யம் ஜமாடி) என்பதற்கு 'உள்ளபடியேயிருப்பதான தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசினான்' என்பது பொருளாயிற்று.

இங்கு, விததம் என்பது பொய்ம்மொழிக்குப் பெயராதலால் அவிததம் மதாரம் வாக்கியம் ஜகாத என்பதற்கு மெய்ம்மொழியான இனியவாக்கியங்களை வழங்கினான் என்று பொருள்கொள்ளற்கு இழுக்கென்னையெனில், இங்கும் ஏகவசனத்தால் மெய்யான இனிமையுள்ள ஒரே வாக்கியம் சொன்னான் என்று பொருள்படும்; அப்படியாவன் சொல்லாமையாலும் மெய்ம்மொழியென்று ஒரு பாஷையை விசேஷிப்பதும், அனுமான்பேச்சை மெய்ம்மொழியென்று விசேஷிப்பதும் சிறப்பில்லாமையாலும் அதற்கு மெய்யான

தமிழ்மொழி என்று பொருள்கொள்ளாது வேறுபொருள்கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

இங்கு அவிததம் (சுவிதயம்) என்பது மதுரம் என்ற தமிழ்ப் பாஷைக்கு விசேஷணமாயிருப்பதால் அது விததம் (விதயம்) என்றும் தமிழ்நடையை விலக்குவதாயிற்று.

விததமான தமிழ்நடையாவது: செஞ்சொல்லும் செம்பொருளுமுடைய உலகவழக்கான தமிழ்நடையின் வேறாய், திரிசொற்களும் குறிப்புமொழிகளுமுடைய செய்யுள்வழக்கான தமிழ்நடை. இது உள்ளபடியில்லாதது. இதனின்வேறாய் உலகவழக்காயுள்ள தமிழ்நடை உள்ளபடியேயிருப்பது. இத்தகைய செம்பொருளுடைய உலகவழக்கான தமிழ்நடை முன்பு அர்த்தவத் (பொருளுடைய) மானுஷபாஷை யென்று சொல்லப்பட்டது.

இதனின்வேறாய்த் திரிசொற்களும் பலவகைக் குறிப்புமொழிகளுமுள்ள விததமதுரபாஷையான செய்யுள்நடையே முன்பும் ஸம்ஸ்கிருதமானுஷபாஷை (இலக்கணங்களால் திருத்தியமைத்துக்கொள்ளப்பட்ட தமிழ்நடை) என்று சொல்லி விலக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆதலால், முன்பு அனுமான் சீதையிடம் பேசுவதற்கு நிச்சயித்துக்கொண்ட அர்த்தவத் மானுஷம் வாக்கியம் (செம்பொருளுடைய உலகநடையான தமிழ்மொழி) என்றதனை, இங்கு அவிததமதுரம் வாக்கியம் (உள்ளபடியான தமிழ்நடை) என்றார்: என்று அறியத்தக்கதாயிற்று.

இனி, இதனையே நியமிக்கவேண்டி அடுத்த ஸர்க்கத்தின் தொடக்கத்திலும் மதுரம் வாக்கியம் என்று வால்மீகிபகவான் சொல்லியிருப்பதும் ஆராயத்தக்கது.

[தொடரும்.]

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

பெறலரும் பிறப்புடையார்.

பெறலரும் பிறப்புடையார் யார்? ப்ரும்மஸ்ரீ மஹாமஹோ பாத்தியாய தாக்ஷிணத்தியகலாநிதி டாக்டர் வே. சாமீநாதைய ரவர்களே. இவர், திரிசிரபுரம் மஹாவித்வான் ஸ்ரீ மீநாக்ஷிசந்தரம் பிள்ளையவர்களை நல்லாசிரியராகப்பெற்று, அவர்களிடம் பற்பல தமிழ்ப்பிரபந்தங்களும் புராணங்களும் பழந்தமிழிலக்கியநூல்க ளும் இலக்கணநூல்கள் பலவும் முறையே பாடங்கேட்டுப் பயின்று கல்விப்பொருள் நிறைந்ததொரு களஞ்சியமாயுள்ளவர்.

தாம் அரிதிற்பயின்ற கல்வியறிவை உலகிற்குப் பயன்படச் செய்யவேண்டிக், சும்பகோணத்தில் அரசாங்கக் கல்லூரியில் அருந் தமிழாசிரியராயிருந்து வேலைபார்த்துவந்தகாலந்தொடங்கி இன் றளவும் அறுபதுவருடங்களின்மேலாகவும் இவர் செய்துள்ளன வும் செய்கின்றனவும் இனிச் செய்யக்கடவனவுமான தமிழ்வளர்ச்சி கருதிய அரும்பெருஞ்செயல்கள் மிகப்பல.

கல்லூரியின் விடுமுறைகாலங்களில் பிறர்போலத் தாமும் இளைப்பாறியிருத்தலை விரும்பாது பழையவும், புதியவுமான தமிழ் நூல்கள் எங்கெங்கு எவையெவை யுள்ளன என விசாரித்தறிந்து ஏடுள்ள இடங்களிற் சென்று அவ்வவ்வேடுகளை வைத்திருப்பவர்கள் மனமுவந்தளிக்குமாறு தம் இனியசொற்களால் வசீகரித்து வேண்டு மவற்றைப்பெற்றுமற்றுள்ளனவற்றிற்கும் அபிதானபத்திரமெழுதி வைத்துக்கொண்டு ஒய்வொழிவின்றி ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பரி சோதித்து அச்சிற்பதிப்பித்தாப் பழந்தமிழ்நூல்கள் பலவற்றையும் பாதுகாத்திருப்பதை நோக்குங்கால் இவர் தமிழ்மொழிக்குச்செய் திருக்கும் பேருதவி அளவிடற்பாலதன்மென் றறியலாம்.

இவர் தம் ஆசிரியர்சென்றவழியைப் பின்பற்றிச்சென்றிருந் தால், இதுவரை எத்துணையோ பிரபந்தங்களும் புராணங்களும் பெருங்காப்பியங்களும் இயற்றிப் புத்தகசாலைகளை நிறைத்திருக்கக் கூடும்.

எவ்வளவோ சிறப்புடையதாகப் புதியபுதிய கோவில்களைக் கட்டுவதைக்காட்டிலும் பாதுகாப்பின்றிச் சிதைந்து அழிந்து கொண்டுவரும் பழையகோவில்களைப் பழுதுபார்த்துப் பிரதிஷ்டிப்பிக்கும் திருப்பணிகளே மிகச் சிறந்ததாகும் என்பதுபற்றிச் சிதைந்து அழிந்துகொண்டுவரும் பழந்தமிழ்நூற்பதிப்புக்களை மேற்கொண்டொழுகினர். ஆயினும், புதியகோவில்களை அநாதரி யாது போற்றுதலும் புண்ணியமென்றெண்ணி வழிபடுதல்போலப் பற்பல புதியதமிழ்நூல்களையும் பழுதுபார்த்து அச்சிட்டுதவினர்.

இப்பெருங்காரியத்துக்குவேண்டும் இடம் பொருள் ஏவல் களை அமைத்துக்கொள்ளவிரும்பி “ஆக்கம் அதர்வினாய்ச்செல்லும் அசைவிலா ஊக்க” முடையராய் உதவிசெய்தற்குரியாரிடம் வேண்டும் குறைகளைக் குறிப்பாலுணர்த்தத் தமிழருமையறிந்த சில செல்வர்கள் தத்தம் தகுதிக்கேற்றபடி பொருளுதவி முதலிய புரிந்தனர். அப்பொருளுதவி போதுமானதாகாதபோதெல்லாம் தம்கைப்பொருளைச் செலவிட்டும் கடன்பட்டும் வன்பாடுபட்டு அச்சிட்டுவந்தார்.

இவர் தமிழ்மொழிக்குச் செய்திருக்கும் வேலையின் அளவையும் பொருட்செலவின் அளவையும் நன்றாய் அறியவேண்டுமானால் தக்கதொரு கலைநிலைக்கழகம் தமிழ்மொழிக்குச் செய்திருக்கும் வேலையினளவையும் பொருட்செலவின் அளவையும் கொண்டு சார்த்தி அளந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

தமிழணங்கிற்கு மற்றும் பல வித்துவசிரேஷ்டர்கள் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். ஆயினும், இவர் செய்தன அவற்றுள்ளே சிறந்தனவும் மிகுந்தனவுமாம். இத்திருப்பணிகளின் தெரிசனத்தால் பலரும் புண்ணுடைமைதீர்ந்த கண்ணுடையராயினர். ஆராய்ச்சியாளர் அரும்பினர்; விரிவுரையாளர் விளங்கினர்.

இதற்குமுந்திய சிலநூற்றாண்டுகளில் இவர்போலும் தமிழ் வல்லோர் ஒருவரும் இல்லாமற்போகவில்லை. தமிழ் வல்லவர்

தொடர்பாயிருந்துவந்ததலேதான் இவரும் தமிழ்வல்லவராயிருக்கிறார். அவர்களுள், ஒருவராயினும் பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், பெருங்கதை, புறநானூறு முதலிய சுவடிகளை அவிழ்த்துப்பார்த்தவரேயில்லை யென்று தெரிகிறது. அவர்கள் அவிழ்த்துப்பார்த்திருப்பார்களானால் அவை முன்னும் பின்னும் இடையும் பழுதுபட்டுவரும்போதே அவ்வவ்வேடுகளைப் பணச்செலவின்றியே தத்தம் மாணவர்களைக்கொண்டு வெள்ளோலையி லெழுதுவித்துப் பழுதுபார்த்திருப்பார்கள். அந்தப்படி அவர்கள் செய்யாதது இந்தக்காலத்திலுள்ள நம்மவரது துர்ப்பாக்கியமே. எஞ்சியவற்றை இவர் பாதுகாத்தளித்ததும் நம்முடைய நற்பாக்கியமே.

“இங்ஙனம் ஐயரவர்கள் செய்திருக்கும் கைம்மாறு கருதாத பேருதவிக்கு ‘வையகமும் வானகமு மாற்றலரிது’ என்று சொல்லுதலையே சம்பாவனையாகச் சமர்ப்பிக்கவேண்டியிருக்கிறது” என்று சிலர் சொல்லலாம். அது இவர்க்குப் பொருந்தாது. இவர் செய்த உதவியே பெரிதன்று; அதனினும் பெரியதோருகவியுண்டு; அது யாதெனில், இவ்வெண்பத்தைந்தாம் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடிய கோடமையாது, இவ்வாண்டுநிறைவின் கொண்டாட்டத்தைத் தமிழ்ச்செல்வர்கள் எல்லோரும் கூடிக் கொண்டாடி அவரவர்தகுதிக்கேற்ற பொருளுதவிகொண்டு பொற்கிழியளித்துப் புகழ்மாலையும் புனைவராயின் அது, இவர் செய்யாமற் செய்த உதவிவரைத்தாகாது இவரது சால்புடைமையின் அளவாய் மிகப் பெரிதாகும்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதீலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று”

பத்திராசிரியர்.

பிரும்மஸ்ரீ மகாமகோபாய்ய தாக்ஷிணாய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களுக்கு
அவர்களுடைய 85-ஆம் ஜன்மதினவிழாவில்
சென்னைநகரத் தமிழ் வாலிபர் சங்கத்தினர் அளித்த

உபசாரப்பத்திரம்.

நீர்வளமும் நிலவளமும் மிகமலியும் சோனூட்டில் நிலவும் நன்மைப்
பேர்வளநுத் தமதான புரப்பதியி லவநித்த பேரியோய் சித்சீ
சீர்வளநும் வேங்கடகப் பிரமணிய வேதியர்புத் தீரனுத் தோன்றி
ஏர்வளநும் நற்சாம் நாதனெனும் பெயரோய்தின் இருதான் போற்றி.
முத்தமிழும் மிகவல்ல மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் முசிலின் பாலே
வைத்தவினை யறுமன்பாற் றமிழ்க்கடலிற் றுனைந்தறிவு வாய்த்தாய் பின்னரீத்
தத்துபுறநீ கவடியெலா மாய்ந்துவிடா நாய்ந்துசங்கத் தமிழை யாங்கள்
சித்தழவந் தினிதுகற்க தூல்பலவுந் சேப்பனீட்டுத் தீரட்டி யிந்தாய்.
நீயளித்த தூல்பலவு மோதியின்று பலர்புலமை நீடி நின்றார்
நீயளித்த துறிப்பினையாய்ந் தாராய்ச்சி யாளர்பலர் நிமிர்ந்து வந்தார்
நீயளித்த முறையெல்லாந் தாமறிந்து தூல்கள்பலர் நிறைத்தா ரிங்கே
நீயளித்த பிச்சையிவை சாமிநா தாரியநின் நீர்மை வாழி.
முன்கண்ட பழந்தமிழ்தின் பழமைகண்டோம் நின்பதிப்பின் முயற்சி யாலே
பின்கண்ட புதுத்தமிழ்தின் முறைகண்டோம் நின்னெழுத்தாற் பின்னும் பின்னும்
என்கண்ட தீலையெல்லாத் தமிழ்நலமும் நின்னாலே இலங்கக் கண்டோம்
இன்கண்ட தேனமொழிசொல் சாமிநா தாரியநின் இயல்பு வாழி.
உண்பதுநீ மறந்திருப்பாய் உறங்குவதும் மறந்திருப்பாய் உறவுள் னோர்தம்
நண்பதுவும் மறந்திருப்பாய் நடையுடைகள் மறந்திருப்பாய் நல்லோய் இந்நாள்
எண்பதுவு மைந்துமுறும் பிராயத்தின் முதுமையிலும் எண்ணி எண்ணிக்
கண்படைகொண்டாலுமருந்தமிழ்மறவாநீலமைகொண்டாய்காதலென்னே.
உருவழிந்து குலைந்ததமிழ்த் தாய்சாமி நாதநின்னல் உலகமெல்லாம்
மருவுபுகழ் மிகப்பெற்றுள் நின்னலத்தா லவணலங்கள் நிலவியோங்கிப்
பெருதவதை யாமறிவேம் நீவாழத் தமிழ்வாழும் பிறங்கு மீசன்
தீருவநாந் பல்லாண்டு பல்லாண்டு நீநலங்கள் சேர வாழி.

சென்னபட்டணம்,

இக்கணம்,

1939(௮) மார்ச்சுமீ 6௨

சென்னைநகரத் தமிழ் வாலிபர் சங்கம்.

தா(யா)நாகரவேந்தன் போஜநேவர் இயற்றிய
ஸரவ்வதீகண்டாரணம்.

(கலைமகள் கழுத்தணி)

[20க-ஆம் பக்கத்தோடர்ச்சி.]

11. நேயார்த்தம்.

ஸுஸுஷுதபுக்ளவாய-ஓ நெயாய-ஓதி கயுதெ ।

தான் ஒருபொருளை மனதில் கருதி அகைக் குறிப்பிடுதற்கு (உலகத்தோர்குறிப்பின்வழிப்படாது) தன் குறிப்பின்வழிப்பட்ட சொற்களை(ச் சங்கேதமாக)ப் பிரயோகித்தல் 'நேயார்த்தம்' எனும் குற்றமாம்.

உதாரணம்:—

ஔவாஸவனாஸாய விஸுசுவஸுவஸிநா ।

வஸுஷுநெசுஜநாயுதகா ஜித உவ-ஓகஜிசு ॥

அனுமன் தோளில் ஏறிக்கொண்டு அம்புகளை எய்கிறவனையும் தசரதன்புதல்வனையுமுள்ள இலக்குமணனால் இந்திரசித்து வெல்லப்பட்டான்.

இங்கே அனுமான் எனும் பொருளில் 'ஔவாஸவாநு' என்பது உலகத்தோர்குறிப்பின்வழிப்படாதிருப்பவும், கூறுவோன் ஸங்கேதத்தின்வழிப்பாடுமாதிரிவற்றிவந்தமைபால் நேயார்த்தமெனப்படும். அச்சொற்கு அனுமானெனும் பொருள் கற்பித்தவாறெங்கனமெனில், 'ஔவாஸம்' என்பது முகத்தின் ஒருபகுதியாகிய காடையைக் குறித்தது; அதற்கு 'ஹந' எனும் பெயருண்டு; அதையுடையோன் 'ஔவாஸவாநு—ஹநாஸாநு' என்று கற்பித்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இங்கனமே 'வஸுவஸி' என்னும் தொடருக்குப் பாணவரிசை என்னும் பொருளில் உலகத்தோர்குறிப்பில்லாதிருப்பவும் அப்பொருள் கற்பித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பசுவின் பெயர் 'வொ' எனப்படும். அப்பெயர் அம்புக்கும் வழங்கும்:

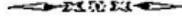
ஆகவே 'வொவங்கி' என்பதனைப் 'பஸுவங்கி' எனும் சொல்லால் பெறவைத்து, அப்பொருளை அதற்குக் கற்பித்துக்கொண்டிருத்தல் விளங்கும்.

இங்ஙனமே, வங்கி நெகஜநாரியூதகூ எனும் தொடர் தசரதன்புதல்வன் என்னும் பொருளில் உலகத்தோர்குறிப்பின் வழிப்படாதிருப்பவும், கூறுவோனால் தன் ஸங்கேதத்தின்வழியே அதற்குத் தசரதன்புதல்வனெனும் பொருள் கற்பித்துக் கொண்டு வழங்கப்பட்டமையால் அதுவும் 'நேயார்த்தம்' எனப்படும். அதற்குத் தசரதன்புதல்வனெனும் பொருளைக் கற்பித்தவாறென்னை? எனில், - 'வங்கி' என்பதொரு விருத்தவகையுண்டு. அதன் எழுத்துப்பத்தேயாதலால் அப்பத்தென்னும் எண் இங்குக் கருதப்பட்டது. அவ்வெண்ணின்பெயர் 'உஸ' என வழங்கும். 'அநேகஜ்' என்பது இருமுறை பிறப்பன (பறவை) எனப் பொருள் பட்டு அவற்றுள் ஒரு சாதுயாகிய சக்கரவாகத்தையுணர்த்தி நின்றது. அதன் பெயராகிய 'வங்கி' எனும் பெயருடைய உருள் களைத்தரிப்பதுதேர். அதன் பெயர் 'ரயம்' ஆகவே 'வங்கி' என்பதனூற்போந்த 'உஸ' என்பதையும் 'கநெகஜநாரியூ' என்பதனால் போந்த 'ரய' என்பதையும் சேர்த்துநோக்கத் 'தசரதன்' எனும் பெயர் பெறப்படும். அவனுடைய, (தகூ) புதல்வனால் (-இலக்குமணனால்) எனக் கற்பித்துக்கொண்டவாறு காண்க.

இங்ஙனமே, 'உலூகஜிக்' என்பதும் 'இந்திரஜித்து' எனும் பொருளில் கற்பித்துக்கொள்ளப்பட்டது. 'உலூக' எனும் சொல் கோட்டானைக்குறிப்பது; அதற்குக் 'கௌஸிக்' எனும் பெயரும் உண்டு; அக் 'கௌஸிக்' எனும் பெயர் இந்திரனுக்கும் வழங்கும். ஆக இம்முறையால் 'உலூக' எனும் சொல்லால் கௌஸிக் எனும் சொல்லைக்குறித்து அதன் மூலம் 'இந்திரஜித்து' எனும் பொருள் கற்பித்துக்கொள்ளப்பட்டது.

[தாமரைக்கண்ணென்று கூறுவான் தாமரைக்கு வழங்கும் 'புண்டரீகம்' எனும் சொல் புலிக்கும் வழங்குதல்பற்றி, 'புலிக்கண்ணன்' என்று கூறுதல்போல்வன இக்குற்றத்தின்பாற்படும்.]

யவனர்வரலாறு.

[யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். த. இராமநாதபிள்ளை B.A., (LOND.) அவர்கள்.]
(கூசூ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நீரோ. ஆட்சிக்காலம் கி. பி. 54—கி. பி. 68.

குளோடியஸ் கி. பி. 54ல் துஞ்சினானை, அக்கிரிப்பீனாவும் நகர்க்காவற்படைவீரரும் நீரோவைத் தனிக்கோலனெனத் தொழுதனர். குளோடியஸின் மகன் பிரித்தானிக்கனை யாவரும் புறக்கணித்தனர். நீரோ காவற்படைக்குத் தானஞ்செய்வதாக வாக்களித்து மேன்மக்கட்சபையைக் கூட்டிக் குளோடியஸுக்குக் கோயில்கட்ட உத்தரவுபெற்றான். நீரோவின் தாய் அக்கிரிப்பீனா; தகப்பன் டொமீசியஸ் எனப்பாபஸ். நீரோவின் தந்தை தன் வாழ்க்கை சீர்கெட்டதென உணர்ந்து தனக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளால் நாட்டுக்குக் கேடுவிளையுமென்று சொன்னதாக ஒரு கதை உண்டு.

நீரோவின் தாய் தானே எல்லா உரிமைகளையும் செலுத்தி அரசுபுரிய எண்ணி நாக்கிசஸ் முதலிய அமைச்சரை அகற்றினன். நீரோவின் ஆசிரியன் செனக்கா அமைச்சனாயினன். செனக்காவும் பூறஸ் என்னும் வேறொர் கிரேக்கனும் அக்கிரிப்பீனாவின் எதிரிகளாயினர். நீரோ அரசியல் செலுத்தலைப்பற்றிக் கவலையில்லோனாய் அக்கிரி என்னும் பெண்ணொருத்தியுடன் கூடிக் களித்தான். அக்கிரிப்பீனா நீரோவைச் சினந்துபேச, நீரோ தன்னைக் கண்டியாத செனக்காவின் சொற்கேட்டு அக்கிரிப்பீனாவின் துணைவனான பல்லாஸ் என்னும் அடிமையை நாடுகடத்தினான். அதன்பின் அக்கிரிப்பீனா பிரித்தானிக்கனை தலைவனாவதற்கு உரிமையுடையன் எனக் கலகம் விளைத்தனனாக, நீரோ பிரித்தானிக்கனை நஞ்சூட்டிக் கொன்று அக்கிரிப்பீனாவை அரசமுன்றிலிவிருந்து அகற்றினான்.

நீரோ செனக்காவை அரசியலை நடாத்தவிட்டுச் சிற்றின்பங்களில் அழுந்தினான். நீரோ இராக்காலங்களில் பலப்பல வேடம்

பூண்டு நகரில் உலாவிப் பையரவல்குலாரைப் புல்லிக் களித்தானாக், நகரத்து இளைஞர் சிலரும் வேடம்பூண்டு நீரோவின்பெயரால் விலைமாதரில்லங்களில் துழைந்து களித்தனர். நீரோ தன் மரியாதையை இழந்தான் என அலர் பரவியது.

கி. பி. 58ல் நீரோ ஒதாவின் மனைவி பப்பியாசபினாவுடன் தொடர்புடையனானான். அவள் ஒதாவை மணஞ்செய்தற்காக முன்னொரு கணவனைப் பிரிந்தவள். நீரோ தன்னைக் காமுற்றதை நினைந்து ஒதாவையும் பிரிய முயன்றான். பப்பியாசபினாவுடன் கூடிக் களிப்பதைத் தன் தாய் இகழ்ந்தாளாக, நீரோ தன் தாயை ஓடத்தி லேற்றிக் கடலில் வீழ்த்தினான். அக்கிரிப்பினா நீந்திக் கரையேறினவுடன் தீவினையாளரற் கொல்லப்பட்டாள். அவள் மேன்மக்களைத் துன்புறுத்தினள்; ஆகலின் மேன்மக்கள் அவளைக் கொன்றதற்காக நீரோவுக்கு நன்றிகூறினர்.

கி. பி. 62ல் பூறஸ் இறந்தான். அதன்பின் நீரோ செனக்காவின் சொல்லை மீறத்தொடங்கினான். நீரோ காயஸ் கலிக்கூலாவைப் போலச் சபையில் ஆடலாலும் பாடலாலும் கழிபேரின்பம்விழைந்தான். காவற்படைத்தலைவன் இரைகலீனஸ் நீரோவைப்போல் சிற்றின்பம் விழைவோனாகையால் நீரோவின் சிநேகிதனானான். இருவரும் புளொற்றல் என்னும் மேன்மகன் ஒருவனைக் கொன்றார்கள். இரைகலீனஸின் உதவியால் நீரோ பப்பியாசபினாவை மணந்துகொண்டான். சனங்கள் தங்கள்வெறுப்பைக் காட்டுதற்கு நீரோவின்மகன் ஒக்ராஸியாவின் சிலைகளைத் தொழுதார்களாக, நீரோ தன் காமக்கிழத்தியைக் கொல்வித்தான். அக்கிரிப்பினாவைக் கொன்ற அனிற்றிக்கஸ், பப்பியாசபினா தன்னோடு கூடினொணப் பொய்ச்சான்று கூறினானாக, பப்பியாசபினா கொல்லப்பட்டாள். இது நிற்க, நீரோ ஒரு விழாக்கொண்டாடி, அவ்விழாவில் பிதடோறஸ் என்னும் இளைஞன் பெண்ணாக, ஒரு மணக்கிரியை நடத்தினான். இங்ஙனம் நீரோ பலராலும் வெறுக்கப்பட்டான். மேலும், அக்காலத்தில் பொன் இல்லாமையால் நாடு மிடியுற்றது.

நீரோவும் பொருளையடையவிழைந்து கலிகூலாபோல் புது வருவாய்களைத் தேராமல், ஒற்றரை ஏற்படுத்திப் பிறர் பொருளை வெளவினான். கி. பி. 64-ஆம் ஆண்டு உரோமாபுரம் தீப்பற்றி எரிந்தது. ஐந்துநாளாகத் தீ தணியவில்லை. நகரின் அரைப்பாகம் அழற்பட்டுச் சாம்பலாயிற்று. பண்டைக்காலத்து யுபிற்றருடைய கோட்டமும், டையனாவின் கோட்டமும், வெஸ்தாத் தேவியின் கோட்டமும் அழல்வாய்ப்பட்டு அழிந்தன. நெருப்பைத் தணித் தற்கு நீரோ தன்னால் இயன்றவரை முயன்றானும், சிலர் நீரோவே நகருக்குத் தீயிட்டானெனக் கூறினார்கள். அழலவந்த பின் நீரோ சனங்களுக்குப் பொருளுதவி புரிந்தனன். நீரோ ஆறு கிடந்தன்ன பெருந்தெருக்களை அமைப்பித்தான். கற்சுவர்களால் இல்லங்களை அமைக்கும்படி அறிவித்தான். சிலர் கிறிஸ்தவர்களே நகருக்குத் தீயிட்டனர் என்று எண்ணிக்கிறிஸ்தவர்களை வருத்தினார்கள். பப்பிபாசபினு யூதர்பக்கத்தைச் சார்ந்தவளாகையால் கிறிஸ்தவரை வருத்தும்படி ஏவினான். பல்வழிகளாலும் அரசாங்கத்தின் பொருள் செலவாக, நீரோ ஒற்றரை ஏற்படுத்தித் தன்வான்களைத் துன்புறுத்தினான்.

கி. பி. 64-ஆம் ஆண்டு யூனியஸ் தேர்க்கு வாற்றல் அரசு விரோதம் என்னும் குற்றத்திற்காகக் கொலைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். பல மேன்மக்களை ஒற்றியமையால், இரைகலீனஸ் நீரோவின் பெருந்துணைவனானான். மேன்மக்கள் நீரோவை வெறுத்தாராகிக் கல்பேனியஸ் பிசோவைத் தலைவனாகக் எண்ணினார்கள். நகர்க்காவற்படைத் தலைவரில் ஒருவனான றாவஸ் மேன்மக்கட்கட்சியைச் சார்ந்தான். றாவஸ் நீரோவை மேன்மக்கட்சபைக்கழைத்துக் கொல்லக்கருதினான். றாவஸ் கட்சியில் ஒருவன் இதை நீரோவுக்கு அறிவித்து றாவஸ் என்னும் தலைவனைக் கொல்வித்தான். நீரோ செனக்காவுக்கும் கொலைத்தண்டனை விதிக்கச் செனக்கா நஞ்சுபருகி உயிர்நீத்தான்.

நீரோ கிரேக்கநாடு சென்று தனது ஆடற்றிறத்தைக் காட்டக் கிரேக்கர் மிகவும் வியந்தனர். நீரோ மிகவும் உவந்து கிரேக்க

நாட்டுக்குச் சுயாதீனம் கொடுக்கப்பட்டதென முரசறைவித்தான். கிரேக்கர் தாம் திறையளிக்கவேண்டியதில்லையென மகிழ்ந்தனர்.

கி. பி. 68-ஆம் ஆண்டு யூலியஸ்ஸின்டெக்சு என்னும் கல்லியன் 100,000 படைவீரரைச்சேர்த்துப் போர்க்கெழுந்தான். றையின் நதிப்பக்கத்துத் தலைவன் வெசினியஸ் அவனை எதிர்த்தான். ஐபீரியதேசத்துத் தேசாதிபதியாகிய கல்பாவும் உட்பகையானான். கல்பா 73 வயதினனாயினும் தனித்தலைவன் ஆவான் எனப் பலர் முகமன் கூறினார்கள். ஐபீரியாவி்லிருந்து ஒரு தனிக்கோலன் தோற்றுவானென்று ஒரு தேவவாக்கியம் எழுந்தது. அகஸ்தஸ் கல்பா ஒரு தலைவனான என விளம்பினன் என்ப.

இதற்கிடையில் பஞ்சம் உண்டாக நீரோ பலவாறு துயருற்று அலைச்சார்திரியாவுக்குச் சென்று வசிக்க நினைத்தான். மெய்காப் பாளர் தலைவன் நிம்பிடியஸ்சபினு, இரைகலீனஸ் என்னும் தலைவனைப் பொய்ச்சான்று கூறிக் கொல்வித்தான். நீரோ அரசு துறந்து செல்லுகிறானென, நிம்பிடியஸ் ஒரு அலர் பரப்பினான். கி. பி. 68-ஆம் ஆண்டு பகைவர் மிகுந்தமையால் நீரோ தற்கொலை புரிந்துகொண் டிறந்தான்.

நீரோ தூர்த்தனாயினும், பலரைக் கொன்றனாயினும், நீரோ வின் அமைச்சர் செங்கோல் செலுத்தினர். கைசர் குடும்பத்தில் தனிக்கோல் செலுத்த ஒருவருமில்லையாகையால் தலைவர்கள் பலர் எழுந்து கலகப்பட்டனர். உரோமரது தனிக்கோலே நிலைகுலையும் போலத் தோன்றிற்று. ஆட்சிநாடுகள் பலவற்றை ஆளுதற்குத் தனிக்கோலாட்சி இன்றியமையாததென மேன்மக்கள் உணர்ந் தமையாலும் படைவீரர் தம் தலைவரே ஆட்சிசெய்யவேண்டுமென நிச்சயித்தமையாலும் தனிக்கோல் பின்னரும் தழைத்தோங்கியது.

உ கம்பராமாயணசாரம்.

[ககக-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

அணிவகுப்புப்படலம்.

இராம ராவணரிருவரும் அவரவர்சேனையைப் போருக்காக அணிவகுத்ததைக் கூறுவது.

இராவணன் மனவருத்தத்தால் படுக்கையறல்.

உத்தரகோபுரத்தினின்று தன் மாளிகையின் அடித்தளத்துக்கு இறங்கிய இராவணன், மகுடமணி பறிகொடுத்த மானக்கேடு வேல்போல நெஞ்சைத் துளைக்க, தேவமாத ராடல் பாடல் களைச்சிந்தியாதவனாய், மதுபானத்தை மறந்தவனாய்ப் படுக்கையிற்படுத்தான். பாயலான தன்னினின்று (-ஆதிசேடனினின்று) நீங்கி இராமனாக அவதரித்த திருமாலாகிய கருமாணிக்கத்தை யிழந்து கூரிய வெண்பற்களோடு கூடிய பெருவாய்களைத் திறந்து பெருமூச்சுவிட்டு வெண்பாற்கடலில் நீண்டுக்கிடக்கும் பலதலைப் பாம்பை, பத்துத்தலையிராவணன் முடிமணி இழந்தமையாலும் வெள்ளிய கூரிய பற்கள் வெளிப்பட்டு விளங்கப் பெருவாய்கள் பிளந்து நெடுமூச்செறிதலாலும் வெண்மலர்மெத்தையில் நீண்டு படுத்துக்கிடத்தலாலும் ஒத்தான்.

இராமசேனை அணிவகுப்பை இராவணனுக்கு ஒற்றன் உணர்த்தல்.

அப்போது, பகைவர்படைநிலையறியச்சென்றிருந்த, தாயினும் அதிகமாக நெருங்கிப்பழகினாரும் தன்னிலையறியாதபடி ஒழுகவல்ல சார்த்தூலனென்ற ஒற்றன் திரும்பிவர, அதனை வாயில் காப்பான் அறிவிக்க, இராவணன் அழையென, அழைக்கவந்தவன் வணங்கி விண்ணப்பித்ததாவது: 'எழுபதுவெள்ளம் வானரசேனையில் பதினேழுவெள்ளத்தோடு அனுமான் மேற்குவாயிலிலும், அங்கதன் அத்துணைப்படையுடன் தெற்குவாயிலிலும், சேனைத் தலைவனான நீலன் அத்தொகைகொண்ட சேனையுடன் கிழக்கு வாயிலிலும் போய்ப் போர்புரியவும், இரண்டுவெள்ளஞ்சேனை காய்கனி கிழங்கு முசுலிய உணவுப்பொருள்களைத் தேடிக்கொண்டுவரவும், கட்டளையிட்டு, எஞ்சிய பதினேழுவெள்ளஞ்சேனையுடன்

இராமன் சக்கிரீவ லக்ருமணரோடு வடக்குவாயிலினின்று போர் புரிய ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறான். விபீடணனை நான்குவாயில்களி லும் நடப்பவைகளைத் தெரிந்துசொல்லும்படி திட்டஞ்செய்திருக் கின்றான்' என்பது.

மந்திராலோசனை.

அது கேட்ட இராவணன், கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்கக்கோபித்து'ஊழிக்காற்றலுண்டாகும் புழுதிபோலப் போர்க் களத்திற் புழுதியுண்டாக்கி அப்புழுதியைப் பகைவர் இரத்தத்தி னால் அஷிப்பேன்' என்று வீரங்குறிப் பூவணையினின்றொழுந்து புறப்பட்டு, ஆலோசனைமண்டபத்தையடைந்து, பொன்னணைமீது வீற்றிருந்து, மந்திரிமாரை வரவழைத்து 'வானரசேனைகள் மதில் வாயில்கள்தோறும் வந்து வளைந்தன.* வெம்போர் விளைந்தது. இப்போது யாதுசெய்யத்தக்கதென இயம்புங்கள்' என்றான்.

எனவே, நிகும்பன் வெகுண்டெழுந்து 'வில் வேல் முதலிய ஆயுதங்களேந்திய ஆயிரம்வெள்ளம் படையுடைய நாம், வெறுங் கையோடுவந்து எழுபதுவெள்ளங் குரங்குகள் வளைந்தனவென்று வருந்துதலாமோ' என்று நெருப்புப்பொறிபறக்க விழித்து இடி யடித்தாற்போல இகழ்ச்சிச்சிரிப்புச் சிரித்துத் தரையிலறைந்து இரைந்துகறினான்.

இராவணனுக்கு மாமன்முறையினான மாலி, நிகும்பனைக் கடிந்து, 'இலங்கையை எரிந்தொழியக் கொளுத்திய குரங்குக்கும் மருடமணிபறித்த வானரத்துக்கும் வாளுண்டோ? வேலுண்டோ? வில்லுண்டோ? அம்புண்டோ? இராமன் வாளியைத்தொடுக்கு முன் சீதையைக்கொடுத்து அடைக்கலமடைவதே பிழைத்திடும் வழி' என்றான்.

இராவணன், அவனைச் சீறிநோக்கித் தகாதவார்த்தை சாற்றாதேயென, அவன் வாயடங்கி மௌனமானான்.

இராவணசேனை அணிவகுப்பு.

பின்பு, இராவணன், சேனைத்தலைவனான பிரகத்தன் கிழை வாயிலிலும், மகோதரன் மகாபாரிசுவனோடு தென்திசைவாயிலிலும்

* வலைய இருப்பவைகளை வளைந்தன என்றது துணிவுபற்றி.

இந்திரசித்து மேலைவாயிலிலும் விருபாக்கன் நகரினும் இரூ
நூறு இருநூறு வெள்ளம் சேனையுடன் காவல்செய்யும்படி ஏளி,
எஞ்சிய இருநூறுவெள்ளஞ்சேனையுடன் வடதிசைவாயில்காவலைத்
தான் மேற்கொள்வானாய்த் தன்படைகளை அணிவகுத்தான்.

வானரர் இலங்கையை வளைதல்.

அன்றிரவு கழிந்து அடுத்தநாள் பொழுதுபுலரும்போது,
வானரசேனைத் தலைவர்கள், தங்கள் தங்கள் படைகளுடன் தாங்கள்
தாங்கள் தாக்குதற்கு ஏற்பட்ட தலைவாயில்களினெதிரே வந்து,
இலங்கைமதிலைச்சுற்றி முற்றுசெய்தார்கள். அவர்கள், அலை
கடலின் ஒலியடங்க, ஆரவாரித்தபோது, இராமன் எழுந்து, இலக்கு
மண சக்கிரீவர் முன்னேசெல்லச் சேனைசூழச் செல்வானானான்.

இலங்கைநகரும் இராக்கதசேனையும்.

கருங்கடல் தம்மைச்சூழ்ந்து புறத்ததாக, வெண்ணிற வான
ரர் தாம் சூழ்ந்து அகத்ததாகச்செய்த இலங்கைநகர், கருங்கடல்
வளைந்த பாற்கடல்மத்தியி லிருப்பதுபோன்றது. (இரத்தின
மாளிகைகளால் சோதிமயமாகவிளங்கிய இலங்கை சூரியனையும்,
இலங்கையைச்சூழ்ந்த வானரசேனை சூரியனைச் சூழ்ந்த பரிவேடத்
தையும், வானரசேனையைச் சூழ்ந்த கருங்கடல் பரிவேடத்துக்கு
வெளியேயுள்ள நீலவானத்தையும் நோர்ந்தன.)

அணிவகுப்புப்படலம் முற்றிற்று.

அங்கதன் தூதுப்படலம்.

(சீதையை விடு, அல்லது எதிர்வந்து போர்செய் என்று
இராவணனிடம் போய்ச் சொல்லிவா என்று இராமன்) அங்கதனைத்
தூதனுப்பிபதைக் கூறுவது.

இராமன் இராவணனிடம் தூதனுப்பக் கருதுதல்.

[‘போர்தொடங்குமுன் தூதனுப்புதல் முறை’ என்று இராமன்
கூற, ‘அது, நல்லது’ என விபீடணனும், ‘ராசதருமம்’ எனச்
சக்கிரீவனும் சொன்னார்கள். இலக்குமணன், ‘இராவணன் திறத்
தில், இரக்கங்கொள்வது தவிர்க்கற்பாலது; தூது விடுதலை

யொழித்து அம்புவிடுதலே முறை. அவன் தேவர்களைச் சிறையி லிட்டான். அந்தணரை அல்லற்படுத்தினான். அவன் ஆசைக்கு அளவில்லை. மண்ணுலகத்தைக் கைக்கொண்டதல்லாமல் விண் ணுலகத்தையும் கவர்ந்தான். நீ வெந்துயரில் அழுந்தி வருந்த, வஞ்சனைசெய்து தேவியைக் கவர்ந்தான். அவள் அலறுதல் கேட்டு வந்து அவளை மீட்கமுயன்ற நம் பெரியதந்தை சடாயுவைக் கொன்றான். இத்தகைய கொடியோனுக்கு இரங்குதல் கூடாது. தேவியைத் திரும்பவிட்டபோது, நீ அவனுக்கு அருள்செய்வா யானால் “ஏழிதோடேழாய் நின்ற உலகும் என் பெயரும் எந்நான் - வாழுநான்? அந்நான்காறும் வாளெயிற் றரக்கர் வைகும்—தாழ்குட லிலங்கைச் செல்வம் நின்னதே, தந்தேன்”* என்று நீ விபீடண னுக்கு அளித்த வாக்கு யாதாம்? (வாக்கைக் காக்க, விபீடண னுக்கு இலங்கையை ஈந்து, இராவணனுக்கு அயோத்தியை அளிப் பாய்போலும்! நீ அவனைக் கொல்லாயானால், முன் தண்டகாரணிய வாசிகளான முனிவர்களுக்கு ‘உங்களைத் துன்புறுத்தும் இராவண னையும் அவனைச் சார்ந்த அரக்கரனைவரையும் வேரோடழித்துவிடு வேன், விடேனெல், உயிரைவிடுவேன்’ என்று அன்று அளித்த அபயப்பிரதானம் அவமாகாதோ?!

நீ, உன் பேரருள்மேலிட்டால் “நன்றல்ல தன்றே மறப்பது” நன்று” என்றவாறு, அந்தப் பர்வியசெய்த அடாதசெய்கைகளைத் தையும் அறவே மறந்துபோனானாலும், இந்த அருமந்த இலங் கை அநியாயமாக அழியலாகாதேயென்று இரங்கியானாலும், ஆழ்ந்த ஆராய்ந்துபார்ப்பாயானால், தூதுவிடுதலைத் துறந்து போர்புரியத் துணிதலே பொருத்தமாமென்பது புலனாம்” என்றான்.

* விபீடணனடைக்கலப்பட்டலம் கசஉ; காறும் - வரையும். வான் எயிற்று அரக்கர் - ஒளியையுடைய பற்களையுடைய இராக்கதர்.

† இராவணன் கொல்லப்பட்டபின், விபீடணன் ஆளும் இலங்கையில், (இராமராவணயுத்தத்தில் இறவாது எஞ்சிய) இராக்கதர் இருபட்டாறாத லால், அவரை வேரோடொழிப்பதாகச் செய்த சபதம் நிறைவேறாததாமே யெனில், ஆகாது; “அரசன் எப்படி? குடிகள் அப்படி” என்றவாறு, தீய ரர்வண்ணொழிந்து நல்ல விபீடணன் - அரசனானபோது, அவன் ஆட்சிக்குட் பட்டவர்கள் உருவத்தால் இராக்கதராக இருப்பினும் குணஞ்செயல்களால் இராக்கதத்தன்மையில்லாதவராயிருப்பாரென்க.

இவ்வாறு இலக்குமணன் மறுத்துக்கூறியதைக்கேட்ட இராமன், புன்னகைபுரிந்து, 'அரக்கர் இயற்றிய அகிருத்தியங்களையும் யான் அளித்த வாக்குத்தத்தங்களையும் மறந்தேன்ல்லேன். ஆயினும், தூதனுப்பியபின்பே போர்தொடங்குதல் தருமமாதலால், அதனை நாம் கைவிடலாகாது. தூதுவிடுதற்காக, நீ கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், அந்தத் தீயோன் நல்வழிக்கு வரமாட்டான், முடிவாக நடக்கப்போவது நீ பொருத்தமெனக் குறித்த போரேயாம்' என்றான்.

அங்கதனைத் தூதனுப்புதல்.

இவ்வாறுகூறி இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்தியபின்பு, இராமன், 'அனுமானைத் தூதனுப்பினால், நம்பால் வலியுடையார் மறமிறவருமில்லென்று எதிரிகள் கருதுவர். ஆதலால் அங்கதனை அனுப்புவோம். அவன், பகைவர் தீங்குசெய்வாரானாலும் மீண்டு வரும் மிடுக்குடையவன்' என, எல்லோரும் 'ஆம்' என, அவனை அழைத்துத் 'தூதுபோய்வா' என, 'யாது கூறுவது?' என, 'சீவனேடிருக்கவிரும்பினாயானால், சீதையை விடு, செத்துப்போக வேண்டிமானால், போர்க்குப் புறப்படு' என்று சொல்லென, மண்ணில் விழுந்து வணங்கியெழுந்து, விண்ணில் சிங்கம் பறந்தாற்போல ஆகாயகமனமாகவும் இராமபாணம்போல வேகமாகவும் செல்லும் போது, 'மாருதி (அனுமன்) அல்லனாகில், நீ (அங்கதன்) எனும் மாற்றம் (வார்த்தை) பெற்றேன், யார் இனி என்னை நேர்வா ரென்பதோர் இன்பம் உற்றான்'* ஆகி, உற்சாகமடைந்து, மகாமேருவினும் உயரமாக வானளாவ வளர்ந்த மகிலைத் தாண்டி, இலங்கையுட்புருந்து, தன்னைக்கண்டு அஞ்சி ஓடிப்போய் அழுது தொழுது 'எங்களைக் காப்பாயாக' என்று சுற்றிக்கொண்டிருந்த சுற்றத்தார் நடுவேயிருந்த இராவணனைக் கண்டான். கண்டவன், அவனுடைய வீரத்தோற்றத்தை வியந்து, 'இவனை முன் அடக்கிய என் தந்தை (வாஸி)யை வென்ற இராமனொருவனன்றி இவனை வெல்லவல்லவர் எவருமில்லை; இவனொடு பொருது முடிமணிபறித்த என் சிறிய தந்தை (சுக்கிரீவன்) எவரினும்வலியனே' யென்று சிந்தனைசெய்து,

* இப்படலம் கந.

கனலும் விடமும் காலனுங் கலக்கப்பெற்றுக் கரசரணாதி அவயவங்களுடையதாகி இரத்தினகிரீடம்சூடிக்கருங்கடலிருந்தாற்போல* வீற்றிருந்த இராவணனெதிரேபோய் நின்றான்.

‘நீ யார்? வந்த காரியம் யாது?’ என இராவணன் வினவ, அங்கதன் விடைகூறுதல்.

அனுமதியின்றி எதிரேவந்து இறுமாந்துநின்ற அங்கதனை, இராவணன், கண்கள் நெருப்புச்சிந்தக் கோபித்துப் பார்த்து, ‘இப்போது இங்கே வந்த நீ யார்? வந்தகாரியம் யாது?’ இங்குள்ளவர்கள் கொன்று தின்றுவிடுமுன்கூறு’ என்றான். அங்கதன் (இந்தப் பஞ்சைகளா என்னைக் கொல்பவர்? என்று எண்ணிச்) சிரித்தான்.]

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

* ‘கடுங்கனல் விடமுங் கூற்றுங் கலந்துகால் கரமுங் காட்டி விடுஞ்சுடர் மகுடம் மின்ன விரிகடலிருந்த தென்ன’ [இப்படலம் க்கு].

† ‘குரங்கே, என்ன காரியமாக இங்கே வந்தாய்? ஒருகாரியமுமில்லை. கடலை அடைப்பானேன்? மந்திகளின் மனக்களிப்பால், என்பேர் தெரியுமோ? தெரியாது. தெரியாதாகில் (கிடக்கட்டும்.) இந்த எங்கள் ஊரைக்காக்கும் இறைவன் (யாவ)னோ? அறிவோம். (அவன்) கல்வியழகுடைய (வன்) வீட்டணனென்ற (பெயரையுடைய) எங்கள் பெருமான்; (அவன்) வாழ்வானாக’ என்ற பொருளையுடையதும், வினவுவானும் விடைகூறுவானும் இன்னொன்றின்னென்பது தெளிவாக விளங்குவதுமான இதனடியிற் குறிக்கப்பட்ட வினாவின்னாவீடைக்கவி, ஒரு சம்பராமாயணப்பிரசங்கி விதந்தெடுத்துக் கூறக்கேட்டு எனக்கு மனப்பாடமாயுள்ளது. அது, வை. மு. கோ. பதிப்பிற் ‘சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது’ என்ற குறிப்புடன் சில வேறுபாட்டோடு பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

வந்ததென் குரங்கொன் நிலை; அடைத்ததென் கடல்வாய்? மந்தி சிந்தையின் களியால்; என்பேர் தெரியுமோ? தெரியாது; ஆகில் இந்தஎம் பதியைக் காக்கும் இறைவனோ? அறிதும்; எங்கள் வீந்தைஎம் பெருமான் வாழி வீட்டணனென்னும் வேந்தன்.

கடல்வாய் - கடலிடம். மந்தி - குரங்கு. வீந்தை - கல்வி. அம் - அழகிய, வாழி - வாழ்வானாக; அசையுமாம்.

ஸ்ரீ:

பழனிக் கோவை.

[20ச-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

30. தேர்வரவுரைத்தல்.

பணித்தே பழிச்சலர் தூற்றினர் மீட்டுமப் பான்மைசெய்ய
நணித்தேர்சங் கார்ப்புப் பழனிச்செவ் வேள்மவு னத்தெருச்சென்
றணித்தே முழக்கொடு கோயில்புக் கென்னவன் றூர்ப்பதில்லா
மணித்தேரின் றூர்த்தன்பர் வந்தார்வந் தாரென்னு மாமயிலே. ()

கார்வருகுழலிக்குத் தேர்வரவுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தலைமகளை யாற்றுவித்தல்.

31. மணமுரசுகேட்டு மகிழ்ந்துரைத்தல்.

தாரா கணம்பொரி திங்கணன் னீர்க்கும்பந் தார்மழைநீர்க்
காராக வானிவிண் னறாகத் தூபங் கதவிதரு
நேராகத் தோரணம் வில்லாக வேள்பழ னிப்பதிபொன்
னூராகக் காண்கநம் மாணுண் மணமுர சோலிட்டதே. (296)

“மணமுரசொலிகேட் டணிநகர்புணையக்
கடிமணையுள்ளார் கலந்துவந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—நகரை யலங்கரித்தல்.

32. ஐயுற்றுக்கலங்கல்.

சூரலிடி போன்முர சார்ப்பதில் ஆரெங்குங் கொள்ளகில்லா
வுரலடி மாத்துள்ளச் சிந்தினர்க் கோவொரு நான்மறையும்
முரலடி வேள்பழ னிக்குள்வண் டோசைமொய்ப் பிட்டடைதார்
நிரல்பணி யாரமிட் டாரெவர்க் கோமன்றல் நேர்க்கின்றதே. (297)

முரசொலிகேட்டெவர் முரசோவிதுவென
மையரிக்கண்ணி யையமுற்றது.

மெய்ப்பாடு—அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன்—ஐயந்தீர்த்தல்.

33. நிதிவரவுகூறநிற்பல்.

மன்றலம் பூங்குழன் மான்மகள் கேள்வர் வையாபுரிநம்
முன்றிலம் பொன்வர வீங்கிவை பார்முகி லன்னகண்ணன்
அன்றொரு தையற்கு வான்பாரி சாத மழைத்தமைபோ
வின்று கொணர்ந்திறுத் தார்யானை சாய்த்த விறையவரே. (298)

களிப்புறுதேரழி வெளிப்படவுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—ஐயந்தீர்தல்.

வரைபொருட்பிரிதள் முற்றும்.

௧௮. மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

19 மணமுரசு கூறன் மகிழ்ந்துரைத் தலொடு
வழிபாடு கூறல் வாழ்க்கைநலங் கூறல்
காதல்கட் டுரைத்தல் கற்பறி வித்தல்
கற்புப்பயப் புரைத்தன் மருவுத லுரைத்தல்
கலவி யுரைத்தல் கருதிய வொன்.....
..... மணமிவை நாடுங் காலே.

1. மணமுரசுகூறல்.

முண்டக வாறு முகத்தோர் பழனியின் மொய்களிறறைக்
கண்டகத் தால்விழக் கண்டவர் மன்றற் கடிமுரசுத்
தண்டகு தெண்டிரை நந்துயர் தீரத் தழங்கிமற்றோர்
தொண்டக யாற்றைக் கவர்ந்தன கேண்மதி தூமொழியே. (299)

வரவுதோன்ற மாணிழைத்தோழி

புரைதீர்மகிழ்வொடு பொற்றொடிக்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—தலைமகளை மகிழ்வித்தல்.

2. மகிழ்ந்துரைத்தல்

சாலியும் வாச முளரியு நீத்துத்தண் கற்பகமா
வேலியில் வைகி விளங்கின வாற்கந்த வேள்பழனிச்
சேலியை கண்ணி மணங்கூர் முளரி. சிறந்துசுற்றி
வாலியு சாலியைக் காண்மட்டும் வேந்தர்கை மாந்தழையே. (300)

கடிமணமுற்றிக் கவின்பெறுமடந்தையை
மடவரற்பாங்கி மனமகிழ்ந்துரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—மகிழ்தல்.

‘வையாபுரியையர்’ என்பதுதொடர் டிதன்காறும் வர இப்பாட்டுப் புத்
தொன்பதும் அறத்தொடுநிலையினையும் அதன்பின்னர் வரைதலையும் துதலின.

(அகத்தீணையிள் மிகத்தீங்குழம் இன்பக்கலவியிள் இன்பக்களவு முற்றும்.)

3. வழிபாடுகூறல்.

தாருவுஞ் சாயையும் போலொன்றிப் பன்மணிச் சாயல்வெண்ணூற்
சேருநண் பாய்ப்பண்பும் பேதமில் லா தும்பர் சேனையிம்பர்ப்
பாரிடம் போற்றுங் சுகவேள் பழனிநம் பாவையெண்ணக்
தேருறு கற்பினி னிற்புரன் னேயெம் பிறையவரே. (301)

மணவணிகண்டு மகிழ்தருசெவிலிக்குப்
பணமுலைப்பணத்தோட பாங்கியிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—மகிழ்வித்தல்.

4. வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

தெய்வத யானை திருமணத் தீசனூந் தேனியும்போன்
றுய்வகை யும்புர்க் கருள்வேள் பழனியி லும்மொடென்போன்
மைவளர் கண்ணியு மன்னனூந் தோழியும் வாழியராத்
றைவரு பூணு மணவோனு மாடியுஞ் சார்ந்தென்னவே. (302)

திருமகண்மணமனைச் சென்றுமீள் செவிலி
யருமனைக்கிழத்திக் கவர்சிறப்புரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—அது.

5. காதல்கட்டுரைத்தல்.

தெரியா னயனிவள் சிற்றிடைத் தேய்வென்று செய்கையணி
புரியானைம் பாணுதல் கொங்கையிற் பூவன்றிப் பூமிதிக்கத்
தரியான்முருகர் பழனியன் னாட்கண்ணல் சாலவுமாற்
கரியானை மாணத பூசைசெய் வாரன்ன வன்பினுனே. (303)

மின்பொலிவேலோ னன்புணர்த்தியது.

6. கற்பறிவித்தல்.

வெற்பிற் பிறந்தவள் பெற்றவை யாபுரி வேளடியா
ரற்புப் பிறதெய்வ மேத்தாதல் பேரலண்ண லன்றியென்றுங்
கற்பிற் பசுந்தொடிக் கில்லையொர் தெய்வங் கருதலர்மேற்
கொற்புக் கிணுந்தெய்வக் கோல்போற்றங் காணவள் கொண்கனுமே.

செம்புரைகுழலி கற்பறிவித்தது.

7. கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

இருந்த வசிட்டனை நோக்காது சாளரத் தேத்துதல்கண்
டருந்துதி நாணு மவள்கற் பிவனட் பளப்பதென்றோ
குருந்தடர் மாலின் மருகோர் பழனியிற் கூடணுகும்
பருந்தென வந்தியிற் றந்திவந் தேநிற்கும் பந்தியிலே. (305)

கற்புப்பயந்த பொற்புரைத்தது.

8. மருவுதலுரைத்தல்.

வில்லவன் வில்விட்ட நாணிவள் கோலிவர் வேட்கையெல்லாம்
வல்லன வென்றுபட் டல்லாச் செயலில்லை வாசவனுக்
கில்லைதுண் டாக்கிய செவ்வேள் பழனிநின் நேதிலர்மேற்
செல்லி விராக்கொம்பின் மந்தியொப் பாமவன் நேர்ப்பரியே. (306)

ஓதருமிருவ ராதரவுரைத்தது.

9. கலவியின்பங்கூறல்.

தண்பாற் கடலுட் டிருமுதற் செல்வஞ் சமைத்திமையோர்
பண்பாற் கலந்தது மோர்பாட் டிரட்டையர் பாடலுமாம்
விண்பாத் திபன்முப் பிறப்பாற் புகழ்கந்த வேள்பழனிப்
பெண்பாற்கொண் டாணுருப் பெற்றாங் கவர் துய்க்கும் பேரின்பமே. (307)

மற்றவர்நலனும் நற்றாய்க்குரைத்தது.

இவை ஐந்திற்கும் மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—மகிழ்தல்.

மண்சீசிறப்புரைத்தல் முற்றும்.

கக. ஓதற்பிரிவு.

20 கல்விரலங் கூறல் பிரிவுநினை வுரைத்தல்
கலக்கங்கண் டிரைத்தல் காதலார் தமது
வாய்மொழி கூறல் வருவன நான்கும்
தீமையில் கல்வி தேறும் காலே.

1. கல்விரலங்கூறல்.

புதியு நிதியுங் கலையும் பொருட்பெயர் பூண்டிடினும்
விதியினெண் ணும்மெழுத் துங்கண் ணெனத்தகுமேன்மைகண்டே
நிதியந் தனக்குடற் பேர்புனைந் தார்பழ னிக்குள்வள்ளி
பதியு மதுரைப் பதிச்சங்க மேறினர் பைந்தொடியே. (308)

ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவரென
மகிணன்றானே யிகுளைக்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—பிரிவுணர்த்துதல்.

2. பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிறந்தன்று தானுண் டிமிழ்கனி பாற்கல்வி பின்புகற்கப்
பறந்தும்ப ரிம்பர்க் கனுமா னுணர்த்தினர் பங்கயற்குச்
சிறந்தொன் றுணர்த்துங் குகவேள் பழனியிற் சேண்படர்ந்தார்
நிறந்துன்றுன் வாய்முக் தமிழ்தேர் பழக்கங்கொ ணீர்மையரே.

வெல்விறொழிலோன் கல்விக்ககன்றமை
கோங்கிளமுலைக்குப் பாங்கிபகர்ந்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்—பிரிவுணர்த்துதல்.

3. கலக்கங்கண்டுரைத்தல்

காவியங் கட்கலங் காரப் பரணிக்குக் காரிகையின்
மேலியுங் கற்பது சோரா திருந்துஞ்செவ் வேள்பழனி
யாவியன் னூர்கல்வி வேண்டின ரென்னப் பொருதங்ஙனே
யோவியம் போன்றுயிர் மெய்யேறுங் கல்விக் குருகினனே. (310)

பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்டுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—செலவழுக்குவித்தல்.

4. வாய்மொழிகூறித் தலைமகள் வருந்தல்.

வேற்றா மரையங் கழுநீரை மாற்றவிண் ணோர்க்கபயம் ஏற்றார் பழனியி லொன்றே யுயிரென் றெனைப்பலவாற் றேற்றும் விதையிற் புனல்போற் றெளித்தவர் சென்றபிரி வாற்றாமகக் கென்செய னீச்சிற்கைக் சேர்ந்தென்ன லாயதுவே. ()

அன்புறுகல்விக் கண்ணல்சென்றதற்குத் தன்பொறையாற்றா டளர்கின்றது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

ஓநீப்பிரிவு ழந்தும்.

உ0. காவற்பிரிவு.

21 பிரிவறி வித்தல் பிரிவுகேட் டிரங்கல் வருபவை யிரண்டும் வையங் காவல்.

1. பிரிவறிவித்தல்.

ஆவற் கொடிமையு மச்சமுந் தீது மகற்றவையங் காவற் கொடிவில் படைவேந்தர் செல்லக் கருதுகின்றார் சேவற் கொடியர் பழனிச்செவ் வேளிமை செல்லுமுன்னம் பூவற் கொடியிடை யாப்புவி சூழ்ந்தெய்தும் பொற்பென்னவே. ()

காவலன் காவற் கேகுதல்கருதிப் பூவமர்தோழி பூவைக்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுக்கையச்சார்த்த பெருமிதம். பயன்—காவற்குப் பிரியும் பிரிவுணர்த்துதல்.

2: பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

அம்புரங் கண்டு கிலைநூறும் வேலர்வை யாபுரியில் வெம்புரங் காட்டிபங் கொம்புமண் பாய்ந்தெஞ்ச வென்றமன்னர் தம்புரங் காப்பச்சென் றுலென்ன முன்பினுஞ் சாலநம்பும் நம்புரங் காத்தற்குத் தானைவைத் தாரில்லை நன்னுதலே. (313)

பிரிந்தமைகேட்டவள் வருந்துகின்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுக்கை. பயன்—செலவழுக்குவித்தல்.

காவற்பிரிவு ழந்தும்.

[தோடரும்.]

T. K. இராமா நுஜையங்கார்.

தொல்காப்பியப் பொருட்பகுதி.

தொல்காப்பியம் புலவர்க்குப் பொருளொடு புணர்ந்த இயற்றமிழ்ச்செய்யுட்டிறம்விளக்கும் நூலாகும். மக்களுள் ஒருவர்கருத்தைப் பிறர்க்கறிவித்தற்குரிய கருவியாவது மொழி. கூறிபாங்குக் கேட்டாரோ தொழியவிடாமல், கேளாரும் பிறுண்டும் வேட்பவிழுப்பயனுதவும் கருத்துயர்மொழியான் யாப்புறவுடையது செய்யுள். வினையுள், விக்குள், பாய்த்துள்; என்பனபோலச் செய்யுள் என்பதும் 'செய்' என்னும் முதனிலையடியாகப் பிறந்ததோர் தொழிற்பெயர்; செவ்விபடச் செய்யப்பட்டது எனப் பொருள்படும். அதாவது: உளத்துயர் கருத்தை வளத்துடன்மொழியும் செவ்வி யுடன் யாப்புறவுடைய அனைத்தும் செய்யுள் எனப்பெறும்.

பாட்டொன்றே செய்யுளென்பது பிற்காலப் பிழைவழக்கு. உரை, பாட்டு, நூல், பிளி, குறிப்புமொழி, மறைமொழி, முதுமொழி; எனப் பலவகையானும் பொருள்வளஞ்சூரக்க வருவனவெல்லாம் செய்யுளெனத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரமே விளக்கக் காண்போம்.

இவ்வாறு யாக்கப்படும் செய்யுளெல்லாம் பொருள்பற்றியவே யாகலானும், மக்கள் குறியாகக் கொள்வது பொருளேயாகலானும், மக்கள் விரும்பும் பொருள்பற்றியும் அப்பொருள் விளங்குதற்குரிய கருவியாகும் செய்யுள்பற்றியும் அவற்றிற்கு நிலைக்களனும் பற்றுக்கேர்டும் உறுப்பும் துணையுமாவன பிறபற்றியும் செய்யுள் செய்யும் புலவருக்குப் பயன்படுமாறு தொகுத்தும் வகுத்தும் சொல்லும் பகுதியே பொருள்திகாரமெனப் பெயர்பெற்றது.

எனவே, புலவருக்குப் பொருளொடுபுணர்ந்த செய்யுட்டிறம் விளக்குவதே தொல்காப்பியநூலின் நோக்கமாகும். செய்யுளெல்லாம் எழுத்தும் சொல்லும் அடிகளாக எழில்பட இயங்குவதாக வின், இவ்வாறு பொருளுக்குரிய செய்யுளுக்கு இன்றியமையாத

எழுத்தியல்பு சொல்லியல்புகளை முறையே அவ்வப்பெயரான் எழுத்தகாரம் சொல்லதிகாரம் என முதலிரு பெரும் பகுதிகளாக வகுத்துவிளக்கிய தொல்காப்பியர், பின்னர் அவ்விருகால்களாலியங்கும் செய்யுளியல்பும், அச்செய்யுளின் வகை திறம் உறுப்பு அணி வ்னப்பு முதலியவும் விளக்குவதுடன், செய்யுட்கெல்லாம் உயிராயமையும் பொருள்வகையியல்புகளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறும் பகுதியை இறுதியில் நிறுத்தினர்.

இனி, எனைத்துவகையானும் மக்கள் மதிப்பதனைத்தும் 'பொருள்' எனப்படும். இது, 'பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்', 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்', 'காக்க பொருளா அடக்கத்தை' எனவரும் குறர்களானும், 'மிக்க பொருளினுள் பொருள்வகை புணர்க்க' என்னும் தொல்காப்பியப் பொருளியற் சூத்திரத்தானும் இனிது விளங்கும்.

செய்யுள் எதுவும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நான்கனுள் ஒன்றும் பலவும்பற்றியே அமைதல்வேண்டுமென்பது வடவாரியர்மதம். மக்கள் மதிப்பிற்குரிய எல்லாம் புலவர்புணையும் செய்யுட்குப் பொருளாகக்கொள்வது தமிழ்மொழி.

மக்கள்வாழ்வொடு தொடர்பற்றவை மதிக்கப்பெறாமையின் பொருளாகா. இவ்வாறு பொருளெல்லாம் மக்கள்வாழ்வொடு படுபவையாகலான், அவர்தம் உயர்வாழ்விற்கு ஆக்கமுதவுவதெதுவும் செய்யுட்குப் பொருளாகக் கொள்ளப்படும். ஆரியர் கூறும் நால்வகைநோக்கி லமையாப்பொருள் உளவாதல்குடமாயினும், அந்நான்கும் தமிழரின் பொருட்டொகைவகையில் அடங்கும்.

இதனை, தமிழரின் பொருள்கூறும் செய்யுளெல்லாம், 'அந்நிலை மருங்கி னறமுத லாகிய—மும்முதற் பொருட்கு முரிய வென்ப' எனச் செய்யுளியற் சூத்திரத்திலும், 'இன்பமும் பொருளும் அறனு மென்றாங்—கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கின்'

எனக் களவியற்சூத்திரத்திலும் தொல்காப்பியர்கூறி வலியுறுத்துவதும் காண்க.

இதனால் இவ் விருபெருமக்களும் புலத்துறைநெறியில் மாந்தரின் அறவாழ்க்கைத் திருநோக்குடையதையே செய்யுட்பொருளாக்கொண்டனரென்பது ஒருதலை.

‘அறக்கழிவுடையன பொருட்பயம் படவரின்
வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன் றென்ப’

என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்தால் செய்யுளில் வாழ்வின் அறநோக்கையே பேணி அல்லன அகற்றும் தமிழ்மரபு வலியுறுத்தப்படுஞ் செவ்வி கருதுதற்குரியதாம்.

இனி, செய்யுட்பொருளைத்தும் மக்களின் வாழ்வந்திருவாம் பெருநோக்காயமைதலானும், மக்கள்வாழ்வும் அகமும் புறமுமாய் இருவகைப்படுதலானும், செய்யுட்பொருளை அகம்-புறம் என இருவகைப்படுத்தி அமையக்கூறுவது அடிப்பட்ட பழைய தமிழ்மரபாகும். மக்களுக்கு அவரவர்தம் காதல்கண்ணிய தனிவாழ்வுபற்றிய அனைத்தும் அகமும், அவருக்குப் பிறர்தொடர்பு இன்றியமையாத இற்புறப் பொதுவாழ்வோடு இயைபுடைய எல்லாம் புறமும் ஆய்ப் பொருள் இருதிறப்படுவது வெளிப்படை. ஆகவே, மக்களின் தனிமனைவாழ்வுபற்றியவை அகம், இற்புறப் பொதுவாழ்வுபற்றியவை புறம்; எனப் பொருள்நூலோர் செய்யுட்பொருளை இருவகைப்படுத்தி விளக்குவதும் இயல்பே.

மிகப்பழங்காலத்தில் மக்களின் வினைப்படுவிழைவுகள் பலப் பலவாகாமல், அகத்தளவில் காதலொடு காமமும், புறத்தில் அறமறப் புகழுமே வாழ்க்கையின் நோக்காய் வாய்ந்தனவாகலின், புலனெறிவழக்கிற் செய்யுட்பொருளைப் பெரும்பான்மைமுறையால் தமிழ்ப்புலவர் காதலும் காமமும் பற்றிய மக்கள் தனிவாழ்வொடு தொடர்வன அகமெனவும், அவரிற்புறப்பொதுவாழ்வில் போரும் புகழும்பற்றியவற்றைப் புறமெனவும் வகுத்துக்கொண்டனர்.

எனில், செய்யுட்பொருளை அகப்பொருளியல் புறப்பொருளியல் என்றமையாது அகத்திணையியல் புறத்திணையியல் எனத் திணைச் சொற் புணர்த்துவானேன் என்பதும் ஆராயத்தக்கது.

பொருளெல்லாம் மக்கள் வாழ்வொடுபடுவனவாமென மேலே கண்டோம். வாழ்வு நினைவோடமையாது வினைத்திரட்டாவதும் கண்கூடு. ஆதலின் வாழ்க்கைச்செயலொடுபடுவதே பொருளாகும். மக்களின் செயல்கள் அவர்தம் ஒழுக்காராகும். ஒழுக்கமொன்றே மக்களை விலங்கின் வேறாக்கி உயர்த்துவது என்பது தமிழரின் காழ்த்த கொள்கை. அறிவு பேச்சுத்திறன் முதலியன பலபடியிற் பலதிற உயிரினங்களிடையும் பார்க்கப்படுமாகலின், மக்களின் சிறப்பியல்பு, விரும்புவனசெய்யாமல் பழியஞ்சி அறனோக்கியொழுதும் ஆற்றலேயாகும் என அவர் கருதினர்.

செயல்களே ஒழுகலாறுகளானும், ஒழுக்கமொன்றே உயர்வுடைய மக்கட்டன்மையாகலானும், ஒழுக்கத்தையே பண்டைத் தமிழர் கருதுதற்குரிய விழுப்பொருளாக்கொண்டனர். செயலனைத்தும் ஒழுகலாறுதலின் உயர்வுடைய நல்லொழுக்கத்தை உயர்த்திணையென வழங்கலாயினர். “திணை” என்பது ஒழுக்கம். இடம் குலம் என்னும் பொருளிலும் பிற்காலப் புலவர்கிலர் திணைச் சொல்லை வழங்குவாராயினும், அது முதலில் ஒழுக்கத்தையே உணர்த்திற்று. எல்லாச்சொற்களுக்கும் அவற்றின் பொருள்பற்றியே திணையும் பாலும் வகுக்கும் பழமரபு இத் தமிழ்க்கொள்கைக்குச் சான்றுபகரும். ஒரோவிடத்து இழத்தற்குரிய உயிரினும் எஞ்ஞான்றும் ஒம்பப்படும் ஒழுக்கம் பேணி, அதனை ஒம்பற்குரிய மக்கட்டன்மைசட்டுவனமட்டே உயர்த்திணை எனவும், ஒழுக்கமே கருதொணுப் பிறிதெதனையும் குறிக்கும் சொல்லெல்லாம் அல்திணை (திணையல்லாதன) எனவும் நன்மரபோம்பும் தொன்னூலாகியதொல் காப்பியத்தில் வகுத்தமுறை இத்தமிழ்மரபுபற்றி எழுந்ததாகும்.

‘தீதொரி’ நன்றின்பாலுய்க்கும் அறிவு’ நெறிகடைப்பிடித்து நடவாமல், ‘உறுப்பொத்து’ உயர்வொழுக்க மக்கட்பண்பொவ்வாத

கயவரையும், மேவனசெய்தொழுகலால் நரகரொடு தேவரையும், அறத்தாற்றின் ஆக்கநெறியுக்கும் அறிவற்ற பிற அணைத்தையும் குறிக்கும் சொல்லெல்லாம் ஒரு படியே அல்திணையாக்கொண்டாண்ட பழந்தமிழ்மரபு, உயர்வுள்ளும் தமிழரின் ஒழுக்கநிலையையும் விழுப்பநோக்கையும் வலியுறுத்தும்.

செய்யுளியற்றுவோர் அறிவுடைப்புலவராதலானும், அவர் செய்யுளுக்குப் பொருள் (இலக்கு) ஆவது மக்கள் வாழ்வறவொழுக்கமாதலானும், மக்களின் அகப்புறவாழ்வில் அவர்தம் ஒழுக்கலாறாள் செயல்வகைகுறிக்கும் இருபொருட்பகுதியும் அகத்திணையியல் புறத்திணையியல் எனப் பெயர்பெறுதலே இயல்மரபாகும்.

இம்மரபுமேற்கொண்டு தொல்காப்பியரும் தமிழ்ச்செய்யுட்பொருளை அகம் புறம் என இருகூறாக்கி, அவற்றின் பொதுஇயல்புகள் அல்லது இலக்கணங்களைத் தொகுத்து இப்பொருட்பெரும் பகுதியின் முதற்கண் அகத்திணையியல் புறத்திணையியல் என முறையே வகுத்தமைத்தார்.

பிறகு அவற்றுள் அகப்பகுதியின் சிறப்பியல்புகளைக் களவியல் கற்பியல் பொருளியல்களில் விரித்தார். அவற்றின்பிறகே அப்பொருள்களை அறியக்கூறும் கருவியாகிய செய்யுளியல்புவகைகளையும் அவற்றின் உறுப்புக்களின் இயல்புகளையும் மெய்ப்பாட்டியல் உவமவியல் செய்யுளியல் என மூன்று பகுதிகளால் விளக்கினார். இவற்றின் இறுதியில் செய்யுளியற்றுவோர் தமிழ்மரபுபிறழாமல் காத்தற்குவேண்டியவற்றை மரபியலில் தொகுத்துக் கூறினார்.

[தொடரும்.]

ச. சோமசுந்தரபாரதி, M. A., B. L.

பசுமலை.

உ. அறுபதினாயிரம்.

பெ. நா. அப்புல்வாமி ஐயாவர்கள்.

[உ0அ-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

5. பரதன்சேனை.

இராமன் காட்டுக்குச் சென்றபிறகு, பரதன் தன்னுடைய பாட்டன்வீட்டிலிருந்து அயோத்திக்குத் திரும்பிவருகிறான். வந்து நடந்த விருத்தாந்தங்களை அறிந்துகொள்கிறான். 'உன்னுடைய தகப்பன் இறந்தான்; உன் தமையன் நாட்டைவிட்டுக் காடுபோய்ச் சேர்ந்தான்; அரசு உன்னை வந்தடைந்தது; அதை ஏற்றுக்கொள்' என்று வஸிஷ்டன் சொல்லுகிறான். சொன்னதும், 'விஷத்தை அருந்து' என்று சொன்னால் ஒருவன் எப்படி நடுங்குவானோ, அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக நடுக்குறுகிறான் பரதன். பிறகு அவன் தன்னுடைய மனநிலையை அவர்களுக்குச் சொல்லி, 'நான் போய் இராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரப்போகிறேன்; அவனுக்கு முடிசூட்டப்போகிறேன்' என்கிறான். அவனுடைய சபையோர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்; அவனைப் புகழ்கிறார்கள்.

பரதன் தன்னுடைய தம்பியாகிய சத்தருக்கனைக் கூப்பிட்டு 'இந்நகரின் அரசரிமையையுடைய இராமனை அழைத்துவரப்போகிறோம் என்று முரசு அறைவித்துச் சேனையைத் திரட்டு' என்கிறான்.

எங்கும் முரசறைகிறார்கள். 'எழுந்தது பெரும்படை' என்று தொடங்கிய கம்பர் அதைப்பற்றிப் பலவகையாகச் சொல்லுகிறார். அதைப் பெரும்படை (25), நெடும்படை (52), அளவில்சேனை (42), செறிபெருந்தாளை (45), மொய்ப்பெருஞ்சேனை (57) என்றும்; அது எண்ணினும் நெடிது (43), ஆசையின் கிமிர்ந்தது (27), வரம் பில்லோடி (30) என்றும்; அது சிந்து, கடல், பௌவம் (32)

என்றும்; அதில் உள்ளவர் எண்ணரு மன்னவர் (31) என்றும்; அதிலுள்ள 'பகடு, தேர், புரவி, பண்டி' முதலியன 'மண்ணினை மறைத்தன' (26) என்றும் அயோத்தியாகாண்டத்திலே ஆற்றுப்படலத்திலே கம்பர் குறிப்பிடுகிறார். எனினும் அதன் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை.

இதேவகையான விருத்தார்தம் வால்மீகி ராமாயணத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. தன் நாட்டுக்குத் திரும்பிவந்த பாதன் வருத்தமுறுகிறான். பிறகு இராமனை அழைத்துக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று நினைக்கிறான். அவ்வகையான தன்னுடைய மன நிலையை மந்திரிகளிடம் தெரிவிக்கிறான். அவர்கள் அனைவரும் மிகவும் சந்தோஷமாய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்பொழுது பாதன் தன்பக்கத்திலுள்ள சுமந்திரனைப்பார்த்து, 'சீக்கிரம் எழுந்திரு; போ; என் சொற்படி யாத்திரைக்கு ஏற்பாடுசெய்; என்னுடைய சேனையையும் அழைப்பி' என்கிறான். உடனே உத்தரவு பிறக்கிறது; ஊரெங்கும் பறக்கிறது. சேனை வந்துகூடுகிறது. பாதன் புறப்படுகிறான். மந்திரிகள் முதலியோர் கூடப் புறப்படுகிறார்கள். ஒன்பதினாயிரம் யானைகள், அறுபதினாயிரம் தேர்கள்,* பற்பல ஆயுதங்களையுடைய வில்லாளிகள் முதலியோர் பாதனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள்: என்கிறார் வால்மீகி.

வால்மீகிராமாயணத்திலே இந்தப் படையைப் பல இடங்களிலே சந்திக்கிறோம். கங்கைக்கரையிலே இது வருவதைக் குகன் காண்கிறான். அப்பொழுது சமுத்திரம்போன்ற சேனை என்றமட்டும் சொல்லுகிறார். பிறகு இதைப் படகுகளில் ஏற்றி அக்கரைகொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறான் குகன். அப்பொழுதும் இதன் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை. பிறகு பரத்துவாஜர் சைன்னியத்துக்கு மிகப்பெரிய விருந்தளிக்கிறார். அப்போதும் இதன் தொகை குறிப்பிடவில்லை. பிறகு சித்திரகூடத்தை அடையும்போது,

இதன் ஓசையைக்கேட்டு, லக்ஷ்மணன் மாமேறி இதைப் பார்க்கிறான். அப்பொழுதும் இதன் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை. பரதனுடைய சேனையிலுள்ள தேர்வீரர் அறுபதினாயிரர் என்று ஒரே ஓரிடத்தில்மட்டிலும் வால்மீகி குறிப்பிடுகிறார்.

இப்பொழுது மறுபடியும் கம்பரைப் பார்ப்போம். ஆற்றுப் படலத்திலே சேனையைத்திரட்டியபோது அதன் கண்க்கைக் குறிப்பிடாத கம்பர், பரதன் புறப்பட்டுச்சென்று, கங்கையை அடைந்த போது, அதன் தொகையைக் குறிப்பிடுகிறார். அவன் சேனையிலுள்ள யானைகளினின்று பெருகும் மதவெள்ளமானது கங்கையாற்றின்வெள்ளத்திலே பாய்ந்தபோது மிகத் தூயதான கங்கைகரீரானது, அதன் பெருக்கோடு கலப்புண்டு, குடிப்பதற்கும் குளிப்பதற்குக்கூடத் தகுதியற்றதாய்ப்போய்விட்டது. அந்தச் சேனையிலுள்ள குதிரைகளின் கால்களால் எழுப்பப்பட்ட தூசு தேவலோகத்தைப்போயடைந்தது. அந்தப் பெருஞ்சேனை கடலைப்போலிருந்தது: என்று சொல்லுகிறார். பிறகு காட்டை வந்து அடைந்த வீரனாகிய இராமனின் அவனைத்தேடிவந்த அரசுகுமாரனாகிய பரதனைப்பின்தொடர்ந்துவந்த சேனையிலே அறுபதினாயிரம் அக்குரோணிகள் இருந்தன என்று பெரியோர் கூறினர்: என்று சொல்லுகிறார்.

கான்றலை நண்ணிய காளை பின்படர்

தோன்றலை அவ்வழித் தொடர்ந்து சென்றன

ஆன்றவர் உணர்த்திய அக்கு ரோணிகள்

ழன்றுபத் தாயிரத் தீரட்டி முற்றமே.

[அயோ-துகப்—5.]

எந்தப் பெரியோர் என்பது தெரியவில்லை. வான்மீகி ஒன்பதினாயிரம் யானைகளையும் அறுபதினாயிரம் தேர்களுக்கும் குறிப்பிடுகிறார். கம்பர் குறிப்பிடும் தொகை அறுபதினாயிரம் அக்குரோணிகொண்டசேனை. அக்குரோணி என்பது வடநூற்கணக்குப்படி 21870 தேர், 21870 யானை, 65610 குதிரை, 109350 காலாட்டபடை கொண்ட பெருஞ்சேனைவகை. தமிழ் நிகண்டுகளிலே இதன்

தொகை வெவ்வேறு மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தனை பெருஞ்சேனையை வால்மீகி திரட்டினதாகத் தெரியவில்லை: கம்பரே திரட்டியிருக்கிறார்.

எங்கே இந்தக் கணக்கை நாம் மறந்துவிடப்போகிறோமோ என்று எண்ணினவர்போல, மறுபடியும் இதை அநேக படலத்திலே ஞாபகமூட்டுகிறார். பெருஞ்சேனை சூகனுடைய உதவியால் கங்கையைக் கடந்து மேலே செல்லுகிறது. அதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்று கணக்கிடப்பட்ட சேனையும், அயோத்திரகரத்து ஆண்மக்களும், பெண்மக்களும் அலைவீசும் கங்கை தம்முடைய பின்புறத்திலே கிடக்கும்படி மேலே நடந்துசென்றனர் என்று சொல்லுகிறார்.

அறுபதினாயிரம் அக்குரோணியென்
நிறுதிசெய் சேனையும் எல்லை தீர்நகர்
மறுவறு மாக்களும் மகனிர் வெள்ளமும
செறிதிரைக் கங்கையின் கிடக்கச் சென்றவே.

[அயோ-தூபி-62.]

தொகையைப்பற்றி அவருக்குச் சந்தேகமே இல்லை. ஆயினும், கிளைகண்டு நீங்குபடலத்தில் சேனையைக் குறிப்பிடும் சமயத்தில் அதன் தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை. அங்கே அதைப்பற்றி “வாந்தருசேனை” என்று பட்டிலும் குறிப்பிடுகிறார். (அயோ. கிளைகண்டு 137.) ஏன்? அவர் தாம் மறந்துவிட்டாரோ, அல்லது நாம் மறக்கமாட்டோம் என்று நினைத்தாரோ தெரியவில்லை.

இதன்பின் பதினான்குவருஷங்கள் செல்லுகின்றன. இராமனும் சீதையும் பலவிதக்கஷ்டங்களையெல்லாம் அனுபவித்து மறுபடியும் கூடுகிறார்கள். நந்திக்கிராமத்தில் தவஞ்செய்து காத்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனை வந்து அடைகிறார்கள். இராமன் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறிவருகிறான். அயோத்தியிலுள்ள ஜனங்களையும் அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி சைன்னியத்தையும், தன்னுடைய தாயரையும், மற்றும் அங்குள்ளோர் பிறரையும் காணவேண்டும்

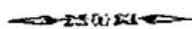
என்று இராமன் நினைக்கிறான். நினைத்ததும், நினைவுக்கேற்றபடியெல்லாம் செல்லவல்ல அந்தப் புஷ்பகவிமானமானது உடனே கீழே இறங்கிப் பூமியை வந்து அடைகிறது.

“அவ்வையின் அயோத்தி வைகும் சனமொடும் அக்கு ரோணி
தவ்வலில் ஆறு பத்தா யிரமொடும் தாய ரோடும்
இவ்வையின் அடைந்துளோரைக் காண்பெனன் நிராமன் உன்னச்
செவ்வையின் நிலத்தை வந்து சேர்ந்தது விமானம் தானும்.

[யுத்த—மீட்சி—335]

இராமன் காட்டுக்குச் செல்லத்தொடங்கியகாலத்திலே அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி கொண்டிருந்த சைன்னியம் பதினான்குவருஷங்களுக்குப்பின் அவன் திரும்பும்போதும் அதே அளவிலேதான் இருந்தது! ஒரு தேருக்கு அச்சமுறியவில்லையா? ஒரு யானைக்கு மதம்பிடிக்கவில்லையா? ஒரு குதிரைக்குக் கால்முறியவில்லையா? ஒரு காலாள் கூடச் சேதப்படவில்லையா? விடுமுறை பென்ஷன் முதலியன ஒருவரும் பெறவில்லையா? ராஜினாமாவோ, வேலையைவிட்டு நீக்குதலோ ஒன்றும் நடைபெறவில்லையா? எல்லாரும் சிரஞ்ஜீவிகளாய் இருந்தார்களா? ராஜ்யத்தில் ஆசையற்றுத் தவவேடம்பூண்ட பரதன் ராணுவச் சிப்பந்திகளைக் குறைக்கவில்லையா? சைன்னியத்தின் தொகை ஒரே கணக்காக அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்று சீராக வைக்கப்பட்டு வந்ததா? எப்படி? ஏன்? அதுவும் அறுபதினாயிரம் அக்குரோணியாக இருப்பானேன்?

ஸ்ரீ: ம தி ப் பு ரை .

அற்புத உலகம்:—இது, ஸ்ரீமத். பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயர் B.A., B.L. அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதில் விர்தைகள், கேளாத ஒலி, வியவசாயத்தின் பிறப்பகம், சரங்கவிளக்கு, ஆடை, புத்தகப்பாதுகாப்பு: முதலிய அற்புதமுள்ள பதின்மூன்று பொருட் பாடங்கள் அடங்கியுள்ளன. இடையிடையே அவற்றிற்கேற்ற சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இப்புத்தகம், சிறுவர் சிறுமியரும் படித்தற்குரிய தெளிவான தமிழ்நடையில் எழுதப் பட்டுப் பருத்த எழுத்திற் பதிக்கப்பெற்றிருக்கிறது; படிப்பவர்களுக்கு உலகியல் அதிசயங்களை யுணர்த்துவதோடு மனமகிழ்ச்சியையும் அறிவின்வளர்ச்சியையும் அளிக்கவல்லது; உலகம் பலவகையாலும் முன்னேற்றமடைந்துவருவதையுணர்த்துவதோடு விஞ்ஞானகலைப்பயிரின் விதை போல் விளங்குகிறது. வியாசங்கள் எழுதப் பழகுவார்க்கு வழிகாட்டுவதாகும். இதில் ஒவ்வொரு பாடத்திலுமுள்ள உட்பிரிவான பகுதிகளுக்குப் பக்கம்குறித்த பொருளடக்கம் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பாடங்களிலுள்ள விஷயங்களை எளிதில் அறிந்துகொள்ளற்கு உதவுவதோடு மறந்தவைகளை எளிதில் நினைத்துக்கொள்ளவும் சாதகமாயுள்ளது. இத்தகைய புத்தகங்கள் கலாசாலை மாணவர்களைக் கற்பிப்பதற்கு மிக்க தகுதியுடையன. இதன் ஆசிரியரது கல்வித்திறமையும் அதனை உலகிற்குப் பயன்படுத்த அவர் கைக்கொள்ளும் முறைமையும் பாராட்டத்தக்கன. கிரௌன் பதினாறுபக்க அளவில் 176 பக்கத்தில் அழகாக அச்சிடப்பட்டுள்ள இதன்விலை ரூபா ஒன்று. வேண்டுவோர்: சென்னை மயிலாப்பூரிலுள்ள கலைமகள் காரியாலயத்திற் பெறலாம்.

வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியார் சரித்திரச் சுருக்கம்: - சாஸ்திரியார் ஆங்கிலமொழிப் புலமையொடு தமிழ்ப்புலமையும் நிரம்பியவர்; இனிய சுவையும் நடையும் வாய்ந்த வசனமும் செய்யுளுமான நாடகவியல், மதிவாணன், தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம், தமிழ்மொழியின்வரலாறு:

முதலிய பல நூல்களை இயற்றியுதவியவர்; ஆராய்ச்சித்துறையில் வல்லுநர்; புலவர்களால் நன்குமதிக்கப்பெற்றவர். இவர் பெருமையெல்லாம் நன்குவிளங்க இவருடைய குமாரர் டாக்டர் ஸ்ரீமத். வி. சூ. நடராஜசாஸ்திரியார் எல். எம். பி., எல். பி. எச். அவர்கள் இச்சரித்திரச் சுருக்கத்தை யெழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதன் விலை அணு இரண்டு. வேண்டுவோர் சாஸ்திரியாருடைய குமாரரும் இச்சரித்திரச்சுருக்கத்தின் பிரசுர கர்த்தருமான ஸ்ரீமத். வி. சூ. சுவாமிநாதசாஸ்திரியாரிடம் பெறலாம்.

பிரமாதீவருஷ வாக்கிய பஞ்சாங்கம்:—இது, யாழ்ப்பாணம் கொக்குவில் இரகுநாதையரவர்கள் தந்தபுத்திரர் ஸ்ரீமத். சிவராமலிங்கையரவர்களால் கணிக்கப்பெற்றது; பஞ்சாங்கவுறுப்பு என்பது முதல் பிரமாதீவருஷத்திருநாள் என்பது இறுதியாகவுள்ள இன்றியமையாத பல குறிப்புக்களையுடையது; சுபமுகூர்த்தங்களையும் விரதநாட்களையும் திதிகளையும் நிச்சயித்து விளக்குவது; வைதிகர், லௌகிகர், வர்த்தகர், வேளாளர் முதலிய யாவர்க்கும் பயன்படுவது. இதன்விலை தபாற் செலவுடன் அணு ஐந்து. வேண்டுவோர் ஸ்ரீமத். இ. சி. இரகுநாதையரவர்கள், சோதிடபரிபாலனமடம், கொக்குவில், யாழ்ப்பாணம்: என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

பிரமாதீவருஷ ஆனந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்:—இது, கணிதசாஸ்திர நிபுணர் ஸ்ரீமத். C. C. ராஜன் B.A., அவர்களால் கணிக்கப்பட்டது; ஸ்ரீ. நா. முனிசாமிமுதலியாரவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. நாளும் கோளும் முதலியவற்றைப்பற்றி அறியத்தரும் விஷயங்களை யெல்லாம் நன்குவிளக்குவது; எல்லாமதத்தினர்க்கும் உபயோகமாகத்தக்கது; நவக்கிரக நிரயன சுத்தஸ்புடம் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலால் கிரகஸ்புடம் செய்யும் சோதிடர்க்கும் உபயோகப்படத்தக்கது. இதன்விலை அணு மூன்று. வேண்டுவோர் சென்னை கிருஷ்ணப்பநாயக்கன்குளத்திற்குமேல் புறம் லர்யர் சின்னத்தம்பிமுதலிதெரு நிரர் G. ஆனந்தபோதினி ஆபீஸில் பெறலாம்.

கம்பவாருதி	139	கழிபெருங்காமர்	177	கனகமாமதிளின்	451
கம்பலநாண்மலர்த்	242	கழுஞுவார்சிறைப்	32	கனகமால்வரை	165
கமலவாண்முகப்	175	கழுவாதருணோதய	279	கனகமால்வரை	297
கமலைகாமுறு	111	கழுவாமணியுட்	383	கனகவான்றிரி	542
கமலைநாயகன்	236, 547	கழைக்குழாத்தொடு	291	கனஞ்செறி	208
கயலிணை	259	கழையிடிக்கும்	49	கனமொன்றிய	256
கயற்கண்	550	கன்வனெம்மிடர்	442	கனிவினாவன்	4
கயிரவங்கமலங்	369	கன்வாய்சுரந்த	417	கனையிளப்பருதி	251
கயிலாயுத	323	கன்னவிழுமலர்க்	520	கனையிளங்குறி	445
கரங்களாற்	185	கன்னாடைதெழு	296	காசிப்பினுரு	432
காங்களோரிண்டு	349	கனவுலாயகண்	83	காசில்சாசினு	165
கரத்தினுவியக்கு	563	கனிகாவி	26	காசலாமுலை	456
கரம்பயின்ற	161	கனிசெகாணை	124	காசலநாண்மலர்	160
கராசலயிடங்கரி	148	கனித்தது	351	காட்சிசரலிமயத்	310
கரியமாமணிக்	159	கனிநறைதனும்பும்	74	காட்டாவினங்	292
கருங்கடல்	386	கனாவாயெமது	99	காட்டிலவாழ்	424
கருங்கதிர்ப்	210	கற்கவாணுயர்	372	காடகந்தனைச்	304
கருணையங்கட	285	கற்கொணாயிறை	223	காடெலாம்பரந்த	355
கருணையந்திரு	171	கற்பகம்வருள	203	காடைதாளிடம்	537
கருத்தெனுவிசை	55	கற்பமுற்றியதுங்	241	காண்டகுபொற்	393
கருதிவைகறையிற்	95	கற்பவந்தியத்திற்	197	காண்டகுமாமணி	568
கருநிறப்பருக்	137	கற்பவாதிசனா	234	காணமாணகதிர்	20
கருப்புவிற்	74	கற்பனவாங்கலைகள்	135	காதநாண்கவை	562
கருமாமணி	268	கற்பாந்தியத்திற்	182	காதமுப்பல்தின்	207
கருமுதிருமுலை	145	கற்பாற்சிறந்த	545	காதல்வந்தடிக்க	525
கரைதெரிவரு	283	கற்பின்புறு	531	காதலன்சின	554
கரையினிற்	496	கற்புடைமகளிர்	555	காதலாரைத்	78
கல்விசேர்சுதாச்	114	கற்புடைமகளிர்க்	230	காதலாலிழுக்	219
கல்விபுல்கவியும்	295	கற்றகல்விகள்	287	காதலுட்கலந்த	562
கலங்குபாய்புனல்	11	கற்றவாய்கமழு	156	காதற்பிறவிக்	570
கலவமஞ்சை	378	கற்றார்புகழ்	527	காதையானிற்	148
கலன்சுழிமகளிர்	219	கற்றிடாததையுங்	217	காந்தனற்	514
கலிகெழுஞுவவுத்	515	கற்றைக்குளிர்	281	காமத்தியினில்	55
கலைக்காவல்	127	கற்றைறவார்	459	காமதேனுவிற்	548
கலைகன்யாவையு	561	கற்றைறவார்குழற்	83	காமதேனுவு	97
கலையுடையோ	412	கறுத்தவனறுதத	362	காமபாசமு	50
கவர்க்கும்பொறி	572	கறைகொள்வேல்	464	காமர்சாலையிற்	97
கவர்த்தசிறந்தைய	409	கன்மலைமுழை	517	காமர்ஞாயிறு	86
கவலையாதுயிலா	182	கன்னபரம்பரை	217	காமர்திவேழி	66
கவன்க்களிற்றின்	483	கன்னசெஞ்சிலை	78	காமர்தேவகி	560
கவிக்குலங்கட்	131	கன்னன்	548	காமர்நன்னதி	156
கவிகளாற்	531	கன்னிநாடுங்	407	காமர்பலாசு	96
கழித்தன	497	கனகதண்டுகையுஞ்	487	காமர்பூண்	494
கழிந்தசனனத்	388	கனகநாட்டவர்	499	காமர்மங்கையர்	59

கர்மர்மாசையந்	165	கீழேழுலக	195	குறையுறமதிப்	381
காமர்வானுதந்	550	குங்குமக்குழம்பாற்	491	குன்ருப்பழமைக்	483
காமர்வெண்	68	குடக்குமற்றள	304	குன்றினுட்	345
காமனைசுவற்கந்	179	குடக்குறுகிரி	309	குன்றுபோல்	79
காமனைப்பழித்த	75	குடபால்வெயிலுங்	323	குன்றுபோற்	416
காமாதிசுத்தில்	51	குடவயிற்று	414	குன்றுபோற்படர்	499
காய்கினக்	356	குடிப்பிறந்தவராய்	229	குன்றுறையாளிப்	300
காய்கினத்தெறி	329	குடிமைச்சாரர்	283	கூட்டமுற்ற	382
காய்த்தகைப்	53	குண்டலம்புனைந்	479	கூடியூடலிற்	75
காய்த்தவெவ்வழற்	338	குணக்கினைக்	200	கூடுநாளையிற்	72
கார்காலம்	14	குணக்குடன்	197	கூப்பிட்டிடை	260
காரணமாயை	154	குணங்கனாற்பிறந்த	114	கூர்த்தகிம்புரிக்க	497
காராயினங்கு	26	குணாகிசை	149	கூர்த்தவீரியச்	179
காரியைப்பயந்த	538	குணிப்பரு	309	கூரியபிறைக்	336
காருலாவிய	462	குங்கொளுங்கவி	458	கூலவட்டம	314
கால்தண்ட	314	குய்யுடைக்கவளஞ்	486	கூற்றமன்னகட்	70
கால்தர்நுழையாப்	181	குயவரித்திரன்	313	கூற்றமும்	334
காலம்யாவையுங்	239	குயிலன்றை	489	கூற்றமோரிரண்	495
காலமும்மைய	187	குயின்மொழி	495	கூற்றிருக்குந்	569
காலமுமிடனு	144	குரவனாற்கொடுஞ்	383	கூற்றினோடிகல்	54
காலினன்மகன்	56	குருகாபுரியின்	425	கூற்றுடன்நிகற்	6
காலினுங்கடிய	303	குருகாபுரியென்	422	கூற்றுவன்	310
காலுகனக்	17	குருதியுட்	350	கூற்றுவன்றிசை	302
காலையாழிசை	424	குருதிவைந்துதிக்க	324	கூற்றுவனிற்	475
காலையிற்சாரலி	138	குருபரம்பரற்கு	551	கூறலாம்படிக்க	70
காலையிற்புனல்	60	குரும்பைவெம்	59	கூன்பாய்	564
காலையின்முக	95	குருமணிக்கடக	519	கூன்புரக்குங்	25
காவன்மாளிகைத்	83	குருமணித்தாளப்	78	கூனர்மாண்குறளர்	230
காலியாவையுங்	169	குருமாமணியிற்	251	கூனார்வெண்	366
காலின்மேற்படு	143	குலத்துளா	335	கூழுதகையுடைப்	552
காலமைமானுங்	80	குலந்தகை	494	கூசரித்திரன்சு	348
காழகிற்பொழிலுஞ்	288	குலநான்மறை	513	கூட்பதங்கவன்	169
காளகக்கொழுங்	87	குலநாண்மறை	463	கூட்பதங்கவன்	280
காளமேகசீ	246	குலவுமலின்	380	கூத்தாமரையி	138
கானகத்தார்	403	குலனும்	556	கூதமலைக்கன்	544
கானகத்தின்	140	குழலிற்கிளை	275	கூதயகத்திறைற	429
கானவேய்ங்	506	குழலிவெண்	350	கூதவலந்தரித்த	436
கானிலம்படர்த	529	குழித்ததுதலத்	316	கூதாங்கார்தண்	117
கூட்டக்குழந்	450	குழிந்தவான்	81	கூதாட்டுணசை	546
கூடுகாகரட்ட	331	குழையொளிர்	356	கூதாப்புற்றெழு	355
கூண்டைக்குலந்	27	குளிறுசெங்குருதிப்	99	கூதாப்புறுகுருதி	519
கூளைத்தார்பிரைச்	556	குன்றமாகிய	186	கூதாப்புலித்திரை	12
கூன்னாரநாதகிதந்	439	குறித்தபாரதப்	79	கூதாபுலிக்குருளையு	293
கூதவண்ணெழுதிதழ்	440	குறும்பர்மேற்	89		

கொண்டமால்வரை	176	சுக்கரநாகணைத்	393	சார்ந்தவேழுறப்பும்	69
கொண்டலு	495	சுக்கரன்றவட்டா	433	சாலும்வேதிகைப்	86
கொம்மைமெம்	449, 457	சுக்லமுத்தரும்	157	சாவதன்றியே	387
கொல்லாதவிரத	23, 42	சுகளநிட்களமா	239	சாற்றிய	191
கொல்லாவிரத	471	சுகுணமென்பதை	302	சீகரகோபுர	105
கொலைகள்	56	சங்கமாநகரினை	376	சிகரமால்வரைப்	88
கொலைபடு	228	சங்கமுங்குயிலு	116	சிகரமேருவினைப்	503
கொவ்வையந்தீங்	33	சங்கரானுதித்தபின்	194	சிகரவேதண்ட	334
கொவ்வவவாய்	468	சங்கரயிரஞ்	422	சிக்காசனமாய்ப்	266
கொழுங்கயற்	458	சங்கொடுசக்கரம்	273	சுத்தப்பிரமம்	263
கொழங்குருதிக்க	367	சசலவெள்ளருவி	318	சுத்திரம்பெற	461
கொழுத்ததிஓ	270	சண்டமாருத	238	சுதைவல்லாரானங்	222
கொழுப்படையி	14	சண்டரும்	440	சுதைவலாத்	245
கொழும்பொன்	511	சண்டவாயுவு	325	சுதைவல்லாமதமா	337
கொழும்பொன்றூ	521	சத்ததன்மாத்திரை	191	சுந்தித்தனைத்	425
கொற்றமேதகு	162	சத்தியவீதியச்சுத	164	சுந்தரானனத்தோ	275
கொற்றமேய்	334	சத்தியமிழுக்கின்	218	சுந்தையாலெழு	234
கொற்றயானைக்	93	சதிருடை	17	சுந்தையாற்றனை	171
கொற்றவன்	36	சதுமாமறை	395	சுரங்கனாயிரங்	56
கொற்றவெஞ்சம	368	சதுமுகற்கமைத்த	233	சுரங்கொள்	287
கொற்றவேல்	524	சதுராச்சுதிரம்	512	சுரமேதகு	399
கொற்றவேழமூங்	329	சந்தகிற்குலம்	495	சுரித்தனன்	351
கொன்பயின்	207	சந்தநாடவி	201	சுருங்கியோர்	249
கொன்றையந்தீங்	49	சத்தமாமரப்	567	சிலதரை	459
கொன்றூர்திகிரி	384	சந்தனத்தண்	139	சிலைமாது	26
கொன்னுனைத்துளை	62	சந்தனத்தேம்	136	சிலைவணக்குந்	18
கோங்கரும்	495	சந்தனப்பொதும்பர்	7	சிலைநாருயி	409
கோங்குலாமுகுள	121	சந்தனமூங்	20	சிலிகையுமாடகப்	31
கோசலைவயிற்றிற்	180	சமவிலைமுதலா	114	சிற்குணாதிக	236
கோட்டமாமர	379	சயம்புவாஞ்சுருதி	94	சிற்குணாதிகனருட்	157
கோட்டுமிவ்வண்டத்	264	சரங்கன்மாற்புறத்	338	சிற்குணாதிகனஞ்	184
கோடுவான்றெருடக்	8	சரமசரமெனப்	225	சிற்பமாமணித்	87
கோணைவான்	367	சரிதைவையிக்கழ்ந்து	222	சிறுரூவிலைத்	253
கோதறவில்வாங்கி	393	சலத்தின்மேற்	54	சிறகுளவாங்	9
கோதார்த்த	571	சலம்புரிபு	436	சிறந்தபார்புக	204
கோதிலாமறை	430	சன்மலித்தீவு	206	சிறந்துளார்	424
கோதுபடர்ந்	418	சாத்துவிகராசத	190	சிறப்பவாழ்வுறு	186
கோலரீர்வளை	11	சாதிக்கா	280	சிறியசேவினங்கண்	453
கோலமோர்பகற்	73	சாதினா	85	சிறுபிடிப்பிடர்	490
கோவலர்மயிலைத்	494	சாதிப்படிவத்	253	சிறுதுளைக்குழ	71
கோவினையமைச்சு	221	சாதியாங்கணைய	327	சிறுவிலாடவர்	60
கொழறைய	137	சார்த்தமாஞ்	408	சுறைப்படுந்திர	86
கொளரத்தினுல்	81	சாந்திபன்கலைக	39	சுறைப்புறத்	533
கொளரிக்குலங்	329	சாந்தியோமம	548	சுறைவண்டியிர்	545

சீதக்கடலே	422	செம்பிணையுருக்கி	460	சோமோதய	234
சீதநாண்மலர்	455	செம்பொற்புரிசை	486	சோர்விலாப்	115
சீதாமுருந்த	177	செம்பொன்மேருவுந்	67	சோரிப்பெருநீ	364
சீதரன்றிறங்கள்	184	செம்பொன்வடவரை	102	சோரியா	344
சீதானேபா	474	செம்பொனாட்டவ	58	சோனேமாண்	135
சீதனக்கமலத்	291	செம்மையின்யாணர்	166	ஞாலமேற்றிரண்ட	317
சீறுகின்றவென்	320	செய்ததீவினை	328	ஞாளிசல்வியங்	223
சூகச்சொருப	257	செய்தொறும்	286	ஞானக்கணியே	255
சூடகைதூதற்கணி	282	செய்ம்முழுதினுஞ்	453	ஞானக்கொழுந்து	268
சூதெற்கடர்	518	செய்யதாமரையிற	522	ஞானமாமுனிவர்	325
சுண்ணவாடையா	489	செயலாவனநீ	152	ஞானமுமழகும்	166
சுத்தசாத்துவித	162	செல்வத்துறைக்குப்	476	ஞானமைந்தர்	212
சுராசாரர்	150	செல்வனுந்திருவும்	538	ஞானவடி	46
சுருகிப்பனுவற்	518	செவிக்கமிர்	216	ஞானவேதியர்	97
சுருகிபோல	97	செவிப்புலத்துறவே	106	நுகாதபொறி	150
சுருகியுணர்வினுக்	228	செமுந்தவிசின்	412	தருகிபெற்ற	374
சுவணமாண்	158	செறறமுற்றிவ	58	தங்கண்	474
சுழித்தெழு	566	செறியுயிற்றொறும்	169	தஞ்சமென்றவா	97
சுழித்தெழுதுவ	477	சென்றமண்டபத்	502	தட்டுறகியிர்ந்த	482
சுற்றம்வைகலும்	220	சேட்டமுற்ற	53	தடங்குடைவார்	30
சுற்றுடைநாண்	401	சேட்டுக்கவடுபடு	504	தடங்கொ	124
சுறவுலாங்கடற்	124	சேடன்றரி	399	தடந்தொறும்	539
சூவ்வீனக்குலமும்	211	சேடுகொண்ட	68	தண்ணறவருவி	479
சூலம்வன்கரத்	329	சேதுநீண்டதொன்	322	தண்ணூராப்	439
சூலமேக்திய	368	சேந்தவித்துரும	207	தண்ணூந்தட	59
சூலமொறைதன்	329	சேய்த்தாயிருந்	165	தண்ணுமை	114
சூலாரங்கருமேகப்	452	சேய்த்துறை	345	தண்பதுயந்	501
சூலூனார்	67	சேயெனமலரிற்	478	தண்பனி	282
சூழிக்கரியொன்	400	சேலிற்பீணையிற்	419	தத்துவம்பயில்	560
சூழியங்கரி	58, 378	சேனையாற்பொலி	575	தத்துவம்பெறு	4
சூக்கர்வான்	423	சோசிந்தசோரி	340	தத்துவார்	453
சூக்கர்வான்மதி	28	சொரிமதக்	66	தந்தைநிற்	530
சூக்கர்வானகத்து	341	சொல்லிப்புக்கழ்தற்	514	தந்தையாசையு	500
சூகத்தாருயிர்கள்	419	சொல்லும்	557	தந்தையார்	376
சூகமலர்ந்த	25	சொல்லித்தக	27	தந்தைவாய்மை	287
சூங்கட்கருமா	423	சொலத்தகும்	111	தம்பமொன்	174
சூங்கண்மால்	232	சொற்குன்றூ	390	தம்பிமாரொடுஞ்	57
சூங்கநிர்படிந்த	507	சொற்றசெய்யு	110	தம்முனுக்குமுன்	561
சூங்காலெகிண்ப்	485	சொற்றநாவலின்	200	தரங்கவான்	12
சூங்கேழ்கிளர்	399	சொற்றமேதகு	162	தானலனனிவன்	432
சூகச்சைபட்டிழி	352	சொற்றவா	516	தருக்குழாந்	31
சூகஞ்சுடர்க்	427	சோதிப்பஃறலை	305	தருமமாகிய	163
சூகந்தழற்பிழம்பு	223	சோதிபொங்கிய	463	தருமமெய்ஞ்ஞான	175
சூகப்படிப்பட	254	சோதியா	167	தருமமேதழைநத	222

தருவினாலுயர்	73	தாணுவாயவர்கள்	185	திருமகனும்	5
தலந்தொறுமலிந்த	517	தாதவீழ்மென்	452	திருமகனாயிர்த்த	503
தலைகுலாய	62	தாதனாவிய	248	திருமறுமார்பிற்	252
தலையினிஞ்சின்	116	தாதனைந்து	80	திருவிவாஞ்சனை	35
தலைவரைவரும	55	தாதார்த்த	44	திருவிவாத் தேவர்	185
தவராசதனை	151	தாதார்த்தநறுங்	481	திரைத்தலைநலை	439
தவனப்பிழைக்	535	தாதைபபாசா	154	திரைத்தெழுந்	209
தவளமாளிகைத்	83	தாம்பிரத்தமைத்த	223	திரையாடை	15
தவளமேளிய	194	தாமதகுணத்த	194	தில்வியம்பாரிசாத்	158
தழங்கின	521	தாமமார்பின	72	திவ்வியததீயின்	209
தழங்குந்திரைப்	533	தாயின் நநாண்	96	திவவுத்தீந்தொடை	465
தழலிசைக்குந்	50	தாயிலாக்குழவி	216	திவாநிலைபிறந்த	149
தழற்பாணி	473	தாபுந்தந்தையு	257	தினகரனுதயஞ்	494
தழைபடிந்	66	தாராவுந்தடஞ்	292	தினகரனெண்	397
தழைமுத்தநகையார்	30	தாவில்பெருணர்வாற்	120	தினமுங்கண்டவர்	69
தளவின்மென்முறை	519	தாவிலாவந்தரத்	95	தீங்குவந்தொரு	319
தளிக்குறழ்ந்	267	தாழ்வரைத்தென்	139	திதுணர்ந்தசொற்	2
தளித்தணன்புனிதப்	279	தாழிதடந்	46	திம்பாலொடு	566
தளித்தெழுதாங்கப்	538	தாழியங்குவளை	82	திம்புனல்வேலைக்	213
தளிப்படுநவ	506	தானவாரணத்தின்	298	திமையாவையு	391
தளிர்ந்தெரிஞ்சிப்	357	தானவானவர்தஞ்	327	திமையென்பதனை	178
தளைகளாய	257	தானென்றுளதோ	256	திவகத்துள	316
தளையவீழ்நளினப்	496	தானைமுதன்மைக்	164	திவட்டத்தை	280
தற்காத்துயிர்	554	திக்கணைத்த	417	திவணங்காட்டிய	476
தற்கொழுநர்	459	திக்கின்மேவிய	442	திவின்மேய	82
தன்மனைக்கிழவன்	230	திக்கெலாமருண	358	திவினுட்கிளி	537
தன்னகத்திருந்து	530	திங்கள்வெண்கதிரும்	498	துங்கவேடுவ	370
தன்னதேகரப்பவ	542	திங்களங்கவிகை	74	துஞ்சலின்றியே	314
தன்னிகரில்லதார்	509	திசைமுகத்தவனுந்	37	துட்டர்க்கிகல்செய்	266
தன்னிகரொன்	3	திடக்கேவலநூல்	268	துந்தியிவலம்புரி	506
தன்னுலகந்	170	திடங்கொணன்மறை	405	துப்புாவளிக்கு	468
தன்னேருலகந்	486	திடனுடைப	3	துப்புரவிற்	460
தன்னையுற்றுரைத்	171	திணனிதாமுவான	102	தும்பியீட்டம	469
தனதுமார்பினி	225	திரகாயத்திரி	142	தும்புருவுடனே	232
தனப்பொறை	527	திருத்தியாய்வைத்த	57	துவலைமேற்கொளும்	24
தனதுபன்மையை	568	திருந்தமாதவர்	196	துவளிலைத்திரன்	316
தனதுபன்மையொ	155	திருந்தின	479	துழந்துபேருலகை	240
தனிமாண்மறை	512	திருந்துகற்புறை	57	துளக்கமாளிகை	82
தனிமையாற்றுவார்	85	திருந்துபார்	560	துளங்குசுத்திரங்	205
தனைப்பெற்றத	307	திருந்துமக்களி	73	துளவமல்லிகை	20
தனையலாதொரு	246	திருநகரதனைச்	443	துளைபடுசுவட்டுக்	300
தூக்குகைக்	355	திருநாண்மட	555	துளையார்குறும்பற்	486
தூகமுண்டெளி	168	திருப்பவளமதே	284	துற்றியென்பதொன்	287
தூண்டவநுத்த	118	திருமகன்புரக்கு	71	துறக்கமுழியாப்	205

துறந்தாரு	446	தேமென்புகையிற்	510	நந்தாவனத்	485
துறவறத்	218	தேமேவியமலர்	397	நந்தாவனம்	261
துறவினின்றவர்	155	தேரில்யானையி	489	நம்பிமூத்த	245
துறமலர்க்கருமென்	458	தேரினெய்தின	499	நம்மாலமைத்த	266
துறைகெழுபுன	493	தேரினைக்கடாவி	492	நயந்தநால்வருண	205
துறைதொறுந்	174	தேவர் கிம்புருடர்	144	நரலைநன் ளிடைத்	315
துறைதொறும	13	தேவர் தெள்	250	நல்லாய்புருட	189
துறைதொறும்பாந்	236	தேவர்பூசனைக்கு	90	நலந்தலைப்பட்ட	16
துறையறிந்த	73	தேவரா திய	183	நலந்தலைந் துள	68
துன்பமென்பது	61	தேவருக்கு	438	நலம்புனையிலதை	480
துாதரோடினர்	499	தேவரென	96	நவசந்தார்	68
துதுண னும	132	தேன்றூ தலோந்த	425	நவந்தவாமறை	375
துதுளங்கனியுஞ்	496	தேனிலங்கும்	48	நவநிதிதலைந் த	207
துயகல்வியுங்	382	தேவகைப்பெயர்	108	நவையறுதன்	226
துயநல்லினை	221	தொட்டதொட்ட	9	நள்ளிடைத்தானத்	206
துயநான்முகத்	246	தொடர்ந்தபோர்க்	360	நள்ளிருட்	478
துயநீரங்கை	519	தொடித்தடக்கை	409	நற்குணத்தவர்	549
துயபூமுறை	60	தொடித்தடந்	369	நற்பராசரப்	147
துயபைந்தடத்	496	தொடித்துணைத்	34	நற்றாய்தளிர்	534
துலமாயணுவாய்	183	தொல்லுலத்தவ	230	நற்றாய்மரபிற்	546
துவிர்தாடாவிதழி	394	தொல்லுநொல்வகையு	127	நறநனிமலர்	459
துவியன	29	தொழுதியாய்	5	நறவளிக்கு	480
தேகிலகலாக்	418	தொழுவார்நறு	410	நறவினாற்சிறந்	407
தெண்டப்பமெ	266	தொன்மரபிற்	452	நறவுக்கதன்	570
தெண்டினைக்கட	57	தொன்மைசால்	229	நறவுபெய்தினிய	469
தெண்டினைக்கருங்	385	தொன்றுதேயய்	23	நறுமலர்த்திருமக	506
தெண்டினைத்தன்	272	தேலா திகலுட்	400	நறுமலர்பகங்காய்	122
தென்பாலநந்த	188	தோள்க	297	நன்குணத்தவ	549
தெய்வநாயகனை	572	தோனாமணியுட்	259	நன்கொற்பயில்	558
தெரிசிப்பதற்கு	23	தோளிற்	365	நன்பகலுபய	551
தெய்வரைமுன்	401	தோற்றனளாகி	76	நன்பாவலராகிய	269
தெழிக்குமெவண்	159	தோன்றாகநன்	379	நன்பொன்னால்	69
தெள்ளறன்மருங்கிற்	450	தோன்றங்குறிய	547	நன்மாண்பனுவற்	541
தெள்ளிதாயெழு	68	நங்கைநன்சனி	82	நன்மைதேயய்	79
தெள்ளுநான்	238	நங்கைமார்க்	98	நன்றிவேதியர்	93
தென்கடலிரைப்	536	நங்கையைப்	546	நன்னெல்வித்துடி	84
தென்புலம்	204	நச்சிராகுவெனக்	328	நன்னெறியா	384
தென்றிசைமுடியும்	210	நஞ்சமேயெனத்	475	நனவே	285
தென்றிசையதனை	310	நஞ்சினுட்	361	நனைமலர்நடனக்	241
தேசிகர்முத்தின்	494	நஞ்சுட்டிய	562	நாகத்தமபரி	60
தேசிகன்றிரு	508	நடுவணவா	173	நாகர்தானவர்	195
தேசலாய	381	நண்பிற்றிசைக	284	நாட்டங்களிமைத்தல்	112
தேத்தவெண்	119	நதியின்வாழ்வையு	296	நாட்டமுற்றிடு	52
தேமாமரச்	51	நந்தவண்கன்	270	நாட்டதும்க்கண்	258

நாமியனைத்தையு	283	நிருதராலவுணர்	448	நெருங்கித்	533
நாண்மடப்பம்	79	நில்லாப்பொருட்	556	நெல்லுமன்னுயிர்	90
நாணமின்றி	339	நிலக்கணன்றிரு	312	நெற்றிக்கையி	333
நாதகீதமலால்	284	நிலந்திருவினொடு	226	நெறிக்குங்	541
நாதமயமாஞ்	180	நிலாயதெத்திறத்	161	நேசநீடிய	560
நாதவண்டியிர்	379	நிலைபெறுமதனை	249	நேசம்பயி	282
நாதன்மாதவ	441	நிழற்காலு	29	நேடுவான்சலை	8
நாந்தகப்படை	359	நிறங்கொள்வாழை	480	நேத்திரங்களை	313
நாந்தகப்படையா	344	நிறந்தழைவான்	19	நேர்படுமவனை	310
நாமமாதியிபிறவு	132	நிறையிரண்டசை	110	நைவளமிழற்றற்	496
நாமாதியென்ன	261	நிறைவேலையுட்	385	நோந்தாகுல	387
நாயகராயருண்	172	நின்றிரப்பவர்	411	நோயுடககிய	101
நால்வகைத்தாகிய	191	நின்னைக்கருணாகர	255	நொற்றநொன்பி	406
நால்வகைத்தானை	536	நினதுகாதனை	76	நொன்பினுக்	287
நால்வகைத்தெனூர்	302	நினைவினியெவ	354	பக்கவாவியுண்	22
நால்வகைப்ப	529	நீங்கினெனவருந்	247	பகற்கிர்	539
நால்வகையாழி	115	நீண்டருன்றியான்	560	பங்கயத்திறைவ	479
நாவிரண்டாக	253	நீண்டபான்மையின்	378	பங்கயநாண்	437
நாவிரண்டிரட்டி	39	நீண்டனவா	142	பங்குளானெனு	415
நாலேந்துமும்மைத்	195	நீனிலத்திருத்தி	184	பச்சுதரத்	473
நாவற்கனிபோ	421	நீதிப்புராண	574	பச்சைநண்	460
நாவாரவெபுகழ்ந்து	259	நீயுமாவியு	257	பசும்பொன்	68
நாவிக்கமலத்தினின்	164	நீர்க்கழிவாரிதி	475	பசும்பொன்மால்	133
நாவினாகதனை	201	நீலக்கிரி	305	பஞ்சகல்யாண	89
நானென்பதையு	41	நீலநன்மணியா	362	பஞ்சநாரிக	87
நாற்றிசைகளினுஞ்	202	நீலமால்வவரையே	428	பஞ்சலோக	216
நாற்றிசையினுக்கும்	172	நுண்ணிதாய	463	பஞ்சுண்டளிர்	559
நான்பிரம	43	நுண்ணியமறை	494	பட்டிமைக்	182
நான்முக்கனுகிய	154	நுணங்குகேவ்வியர்	186	படர்ந்தபே	242
நான்றடிழைத்	31, 140	நுரைத்தடந்திரை	311	படர்வானவர்	400
நானப்பருமணி	306	நூலியனுணங்கு	511	படரிருடுரத்து	201
நீணங்குலாங்கவட்டு	333	நூற்றினைப்பத்	138	படிப்புலத்	11
நித்தமீததித்த	35	நூற்றுப்பத்தொடு	254	படியிற்றிர்ந்	187
நித்தாழுத்தரென்	168	நெட்டுடலம்	366	படியின்மேற்	18
நித்தராதியர்	167	நெடியிடுங்குர	402	படியினை	424
நித்தராமவரன்றி	170	நெடுஞ்செவிரேர்	22	படுபருந்து	271
நித்திலத்தாம	126, 174	நெடுமபனைக்	321	படுபழிக்	219
நித்திலத்திராக்கு	265	நெடுவிசும்புற	360	படைக்கல	340
நித்திலத்திராளினை	479	நெய்க்கடல்வனைத்த	208	படைக்கின்ற	258
நிகியசும்புடன்	12	நெய்த்திருண்டு	408	பண்டுபோற்று	430
நிகியுனாரெனி	73	நெய்யினிற்	406	பண்டுழாய	286
நிரந்தரம்புணுண்	570	நெய்யுண்	479	பண்ணிலாயதே	404
நிரப்பிடும்பையினு	90	நெய்யும்வெண்ணையு	60	பண்ணிற்றுய	381
நிரம்பாமென்	453	நெரிந்திடாமுனம்	319	பண்மதிப்பன	224

பணங்கரையிர்ஞ்	133	பழுமரத்தொழுதிப்	92	பாவைமார்	469
பணங்குலா	40	பழுமாமரமாயின	152	பீடிகளிற்களிற்திற்த்	487
பணவாளா	152	பழையகரப்பியக்	85	பிடியிடைச்செல்வ	140
பணித்தானதன்	331	பள்ளகீர்குடைந்	458	பீணக்கிலாமறை	246
பணிப்பெட்டச	536	பள்ளவாய்ச்	17	பித்தியிற்சுழையை	104
பத்தருத்தமர்	375	பற்பத்தியின்வா	400	பிரசநாண்மல	521
பத்திப்படுபல்	256	பற்றுத்தற்குரிய	276	பிரமமென்பது	215
பத்திராயுத்தத்தி	202	பறவையின்நிரண்	168	பிரமாண்டமெபைப்	263
பத்துடைத்தலை	54	பன்மணித்திர	171	பிரியாவிரத	203
பதியுமாழுகில்	10	பன்னற்பனுவ	27	பிரிவிருமூன்றாய்	109
பம்புமார்சுவி	53	பன்னிரண்டு	80	பிலக்கமாதிய	211
பயந்தபொன்னிறத்	192	பனனிராதித்த	233	பிலக்குலப்படை	56
பரசுபாணியனு	63	பனகந்தனதாயிர	320	பிலம்புகுந்	120
பரசுராமனென	244	பனகமேற்பயில்	377	பின்னைப்பிறை	570
பரத்துவமுதலாப்	166	பனகவன்பிடர்	383	பிறக்கொடை	91
பார்த்தகேள்விய	402	பனிமாமதிமந்தர	389	பிறக்கவினைக்	413
பாப்புநீர்த்தடத்	6	பனிமூகிராபருவ	248	பிறந்தமானகர்	542
பரமபதமந்தாமம்	187	பனைககைமால	491	பிறந்திறந்தமுல	243
பரவுமைந்த	187	பாங்கர்நீராருவி	508	பிறப்பிறப்பென்ப	184
பரனளித்த	474	பாவகர்வேதிகை	460	பிறர்மனைநயவா	228
பரித்தகானீள	103	பாங்குறவதன்மேற்	103	பிறைவாறெயிற்று	352
பரித்ததண்மையதா	36	பாடல்சார்ந்துள	330	பிணைம்வெண்	365
பரிமனகனபம	504	பாடென்றகரட	146	பீடார்முடப்	52
பரிமளச்செழுந்	278	பாண்பயின்மழலை	524	பீடுடைத்	317
பருகுபிணியர்வு	301	பாணிகழைத்	566	பீடுவாமறைப்	156
பருத்திநூலினிற்	62	பாத்திருந்த	254	பீணத்துணைவிழி	305
பருதிமால்வரைக்	213	பாதகவல்லிடங்க	415	புக்கமாந்திக்கெதீர்	13
பருதியிற்சுடர்	359	பாதசாலகமணிப்	508	புகரத்தனங்கு	175
பருதியைப்பரித்த	94	பாதிமாமதி	573	புகலநின்ற	161
பருதிவானக	288	பாந்தளிர்நீராரு	85	புகலிடம்	220
பருமணிக்கலசத்	180	பாம்பெனத்திரண்டு	317	புகழுமெய்ப்பொரு	382
பருமணிக்கலன்	8	பாமநீர்வேலை	294	புகன்றிமெ	160
பருமணித்தூண	232	பாமமெகலை	431	புகுவனதவமுந்	448
பருவந்தொறும்	255	பாய்கதீர்க்	462	புட்கரப்பெய	212
பல்கால்வலம்	253	பாய்புனலகத்து	221	புட்டகங்கமழ	469
பலகுணப்பலிற்றுலை	227	பார்த்தபோழ்தினி	381	புட்டுவனநிரா	458
பல்விதப்படவே	243	பார்த்தான்	273	புட்டொழுதி	141
பலபலவுருவமாசிப்	249	பார்புகழ்முனிவ	38	புடைபரநதிருகிப்	144
பலாவுமாவுந்	140	பாரமேரு	159	புடைமணிப்பந்து	526
பவஞ்செய்	561	பாரமேருவிற்த்	57	புண்கறவகின	360
பவம்புணர்ந்த	405	பாரவிற்றொழில்	338	புண்டரிகப்பொற்	147
பழமொழிச்	102	பாலாழியினன	283	புண்டரீகனுக்	123
பழிப்பிலாநனை	559	பாலவாய்க்	10	புண்ணாறுவ	400
பழிபுணர்படிம்ப்	40	பாவகாரிகளாம்	220	புணர்பயிறைமருப்பு	337

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து
1938-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விலாபம்	வரவு		செலவு	
	1938 மார்ச்சு	1937 மார்ச்சு	1938 மார்ச்சு	1937 மார்ச்சு
I GENERAL SECTION :				
(1) மாதசந்தாவகையில் அடியிற் கண்டபடி வரவு:—				
(a) புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிஸ்டிஸ்கள் 1938-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதச் சந்தா வரவு ரூ 50			29	5
(b) மகா-நா-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்கார், B.A., B.L. M. I. C. அவர்களிடமிருந்து சங்கக்கவாசலை மாணவர்பேரவரின் வகைக்காக 1937-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீ முதல் 1938-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் சந்தா வரவு ரூ. 50			314	...
			4	8
			3011	6
	100	100		

I GENERAL SECTION :

(1) சங்கம் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் டாபிள் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செலவாகியது

(2) Stationery, contingencies வகையிற் செலவு

(3) தபால், தந்தி வகையிற் செலவு

(4) முனிசிபாலிட்டிக்கு வரி செலவாகியது.

ரூ 100

100

II EDITORIAL SECTION :

சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள்
விற்பனையில் வரவு ...

30

5...

82

6...

III PRESS SECTION :

(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக
அச்சுக்கூலிவகையில் வரவு.

121

12...

(2) ஹெலேகைகள் சம்பந்தமாக
பைண்டிங் கூலிவகையில்
வரவு ...

4

12...

மொத்தம் ரூ ...

126

8...

128

6...

II EDITORIAL SECTION:

(1) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள்
அச்சிடும்சம்பந்தமாக
பைண்டிங் கூலிவகையில்
வரவு. ...

712...

(2) ஹெலேகைகள் சம்பந்தமாக
அச்சுக்கூலி,
பைண்டிங் கூலிவகையில்
வரவு.

76

8...

(3) தபால் தந்திவகையில்
வரவு

8

8...

மொத்தம் ரூ ...

92

12...

153

12

6

III PRESS SECTION :

(1) அச்சாடீஸ்கிப்பந்திகளுக்குச்
சம்பளம் செல்லாக்கியது ...

26

...

(2) ஹெலேகைகள் சம்பந்தமாக
பைண்டிங் கூலிவகையில்
வரவு.

4

14

8

மொத்தம் ரூ ...

30

14

8

80

9

5

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து

1938-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாத வரவு செலவு கணக்கு.

விலாசம்.	வரவு		விலாசம்	செலவு			
	1938 ஏப்ரல்	1937 ஏப்ரல்		1938 ஏப்ரல்	1937 ஏப்ரல்		
<p>I GENERAL SECTION:</p> <p>(1) மாதச் சந்தா வகையில் அடியிற்கண்டபடி வரவு: -</p> <p>அ. சிவகங்கை ஸமஸ்தானத்திலிருந்து 1345-ம் பசலிக்கு சந்தாதொகை வரவு ரூ. 600</p> <p>ஆ. புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிலிருந்து 1938-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதச் சந்தா ரூ. 500</p> <p>இ. மகா-நா-பூதிரு. நாராயணையங்கரவர்களிடமிருந்து சங்ககலாசாலை மாணவர் போஷணை வகைக்கு 1937-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதச் சந்தாவரவு ரூ. 10</p>			<p>I GENERAL SECTION:</p> <p>(1) சங்கம் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம்</p> <p>(2) சங்கக் கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செலவாகியது</p> <p>(3) சங்கக் கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செலவாகியது.</p> <p>(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு</p> <p>(5) சங்கம் லைப்ரரிக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கியிருந்த வகையில் செலவாகவேண்டியிருந்த பாக்கி செலவாகியது. ரூ. 150</p>	227	180	119 15 6	111 3

பி. மதுரை முனிசிபாலிட்யூ லிருந்து சுகமலைப் பேரறிக்கு 1937-1938-ஆம் ஆண்டுக்கு கிராண்டி வரவு ரூ. 180	840
ஆக ரூ. 840	840
(2) a. மதுரை M. R. C. C. Bankல் Fixed Depositல் வட்டிக்குப் போட்டிருந்த தொகை வாயிதா காலம் முடிவானதால் திருமப வாகியது. ரூ. 25011-5-0	25011	5	0
b. மதுரை இந்தியன் பாங்கில் Fixed Deposit களில் வட்டி க்குப் போட்டிருந்த தொகைகள் வாயிதாக்காலம் முடிவானதால் திருமபவாங்கி வது. ரூ. 5000	5000
ஆக ரூ. 30011-5-0	30011	5	0
(3) சக்கக்காலியிடத்துக்கு மாத வாடகை வரவு ...	30
(4) Miscellaneous வரவு ...	112
மொத்தம் ரூ. ...	30888	1
மொத்தம் ரூ. ...	282	4
b. பாண்டியன் புத்தககாலிக்கு வரும் பத்திரிகைக்குச் சந்தா செல் வாகியது. ரூ. 10-9-0	10	9	0
ஆக ரூ. 160-9-0	160	9	0
(6) தபால், தந்திவகையிற் செலவு	3
(7) சங்கப்பரிசீலனைக்கீழ்ப் பந்தமாகச் செலவு ...	14	3
(8) B மதுரை M. R. C. C. Bankல் வாயிதாக்காலம் முடிந்து with draw செய்யாததொகையை மறுபடி யும் ஷேபாங்கிலேயே Fixed De- positல் வட்டிக்குப் போட்டது ரூ. 25011-5-0	25011	5	0
b. மதுரை இந்தியன் பாங்கில் வாயிதாக்காலம் முடிந்து with draw செய்யாததொகையை மறுபடி யும் ஷேபாங்கிலேயே Fixed de- positல் வட்டிக்குப் போட்டது ரூ. 5000	5000
ஆக ரூ. 30011-5-0	30011	5	0
மொத்தம் ரூ. ...	30717	11	9
மொத்தம் ரூ. ...	88	6	3

II EDITORIAL SECTION:

சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள்
விற்பனைகளில் வரவு ...

20 6 3

42 10 ...

II EDITORIAL SECTION:

- (1) ஷே ஆபீஸ் சிப்பந்திகட்குச்
சம்பளம் செல்லாக்கியது ...
(2) சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள்
அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷ
னாரி கன்டிஷன்வரி வகையிற்
செலவு ...
(3) ஷே சம்பந்தமாக அச்சுக்
கூலி பைண்டிகூலி வகையிற்
செலவு ...
(4) தபால், தந்தி வகையிற்
செலவு ...

170 ...

3 8 ...

79 ...

6 ...

258 8 ...

மொத்தம் ரூ ...

101 14 6

III PRESS SECTION:

(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக
அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு

76 ...

(2) ஷே வேலைகள் சம்பந்தமாக
பைண்டிகூலி வகையில்
வரவு ...

3 ...

மொத்தம் ரூ ...

79 ...

98 4 ...

III PRESS SECTION:

- (1) அச்சாபீஸ் சிப்பந்திகட்குச்
சம்பளம் செல்லாக்கியது ...
(2) ஷே ஆபீஸ் Stationery
contingencies வகையிற் செலவு.

71 ...

2 1 6

மொத்தம் ரூ ...

73 1 6

26 1 1

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	30982	7	3	373	2	...	ஆகமொத்தம் செலவு ரூ ...	31049	5	3	216	510
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த கடையீடு	238	1	1	480	10	9	மாத முடிவில் மீதி இருப்பு ரூ ...	*171	3	1	687	611
ஆகமொத்தம் ரூ ...	31220	8	4	853	12	9	ஆகமொத்தம் ரூ ...	31220	8	4	853	12 9
<p>*By M. R. C. C. Bank Pass Book in current account Rs. 50- 0- 0 Amounts under suspense account as per vouchers from staff 84- 0- 0 Cash on hand Rs. 37- 3- 1 171- 3- 1</p>												

குறிப்பு:—மேல்கண்ட விவரப்படி இலாபக்குறையில் கீழ் இருப்பு ரூ. 171-3-1 தவிர, ஆயில் ஒல்தைக்காரர்களுக்கான:—மதுரை M. R. O. C. Bank உட்கட்சை Fixed Deposits வைக்கப்பட்டதற்கு ஒல்தைக்காரர் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; (3) ரூ. 1001; மதுரை இத்திலைப்பாக்கில் உட்கட்சை Fixed Deposits வைக்கப்பட்டதற்கு ஒல்தைக்காரர் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 10000; (3) ரூ. 5000; காரைக்குடி மகா-காசுட் ஈ. எஃ. எஃ. வாரியாண்கள் செட்டிவாரியாண்கள் ரகசிய அலுவலகங்களில் உட்கட்சை வைக்கப்பட்டதற்கு ஒல்தைக்காரர் (1) ரூ. 1,300 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 26-5-'3.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 20-5-'38.